

YENİ DEMOKRAT GENÇLİK

192101 Aylık Siyasi Gençlik Dergisi * Sayı: 135 * Temmuz 2008 * Fiyatı: 1.50 YTL * ISSN: 1302-7506

Devrimci gençlik hareketi için **BİRLEŞELİM** **HAREKETE GEÇELİM!**

YDG Eğitim Çalışması başarıyla gerçekleşti...

Demokratik Akademik Mücadeledeki ısrarımız sürüyor

Dipten gelen dalgayla bütünleşmek...

Ulusal ve sınıfsal çelişkileri doğru işleyelim

T. Kürdistanı'ndaki kitle örgütleri üzerine...

Anti-emperyalist mücadelede önemli bir adım: ILPS 3. Kongresi

WWW.YDGENCLIK.NET

SUNU

Merhabalar,

Yeni bir sayımızla daha karşınızdayız. Kolektif bir emekçiyi ortaya çıkan dergimizin bu sayısında da ilginizi çekeceğini üşündüğümüz çok sayıda yazıya yer veriyoruz.

Bu sayımızda YDG açısından 2 önemli gelişmeye geniş yer ayırıyoruz. İlki 26-30 Haziran tarihleri arasında İstanbul'da örgütlediğimiz Eğitim Çalışmasını anlatan yazıdır. Çalışma süreci hakkında genel bilgilerin verildiği yazının ilgiyle kunacağını düşünüyörz. Bu çalışmada ortaya konulan rünlere önümüzdeki sayılarda da yer vermeye devam edeceğiz.

İkinci önemli gelişme ise anti-emperyalist bir örgüt olarak YDG'nin kuruluşundan bu yana üyesi olduğu Halkların Uluslararası Mücadele Ligi'nin (ILPS) 3. Kongresi'nin Hong Kong'da başarıyla örgütlenmesidir. ILPS'yi ve Kongre'yi anlatan yazının önümüzdeki dönemde gündemimizde daha fazla yer alacak olan ILPS Gençlik çalışması açısından dikkatle takip edilmesi gerektiğini düşünüyörz. Önümüzdeki sayılarda kongre'ye katılan diğer ülkelerden gençlik örgütlerinin belgelerine sayfalarımızda yer vereceğiz.

Bu sayımızda ayrıca T. Kürdistanı'nda faaliyet yürüten

YDG'lilerin ulusal ve sınıfsal mücadele arasındaki ilişki ve kitle örgütlerindeki çalışma tarzımız üzerine somut verilerden yola çıkarak hazırladıkları yazılara yer veriyoruz. Yazıların ilgiyle ve eleştirel gözle okunmasının ve geliştirilmesi için katkı sunulmasının yararlı olacağı kanaatindeyiz.

Kitle hareketinin yükseliş belirtilerinin bariz şekilde ortaya çıktığı bu dönemde süreci ileriye taşımak açısından demokratik kitle örgütlerinde çalışmalarımızı yoğunlaştırmaya önem vermekteyiz. Bu doğrultuda başta Kolektifin Sesi olmak üzere DKÖ'lerdeki çalışmamıza rehberlik edecek yazılar dergimizin bu sayısında yer almaktadır.

Yaz süreci özellikle öğrenci arkadaşlarımız için emekçi kitlelerle bütünleşme, emekçi kitlelerden öğrenme ve halkı daha yakından tanıma, örgütsel gücümüzü farklı kesimler içinde geliştirme gibi görevleri yerine getirme konusunda önemli fırsatlar vermektedir. Bu fırsatları devrimci coşkuyla kullanmak oldukça önemlidir. Bu anlamda Dersim Festivali ve Ağustos ayında gerçekleştireceğimiz yaz çalışması kitlelere giderken kolektif bilincimizi geliştirmede önemli yerde durmaktadır. Bu çalışmalara tüm YDG'lilerin katılması çağrısında bulunuyoruz.

İçinden geçtiğimiz dönemin sunduğu olanakları doğru kullanarak mücadelemizi ileriye taşıyacağımıza olan inancımızla tüm arkadaşlarımıza faaliyetlerinde başarılar diliyoruz. ✎

www.ydg-online.org

www.egitimhakkinasahipcik.org

İÇİNDEKİLER

İsyanı her tarafa yay.....	4-5	- Kolektifin Sesi	30-34
YDG Eğitim Çalışması.....	6-9	- Gençliğe Notlar.....	35-36
Özgür Okul.....	10	- Genç Kadın-Başlık Parası.....	40-41
Forum.....	14-15	- ILPS 3. Kongresi.....	42-45
Bologna Süreci İncelemesi.....	16-18	- Göçmen Genç-Bologna Süreci ve Hollanda.....	46-47
Ufuk.....	20	- Sivas katliamı.....	50-51
Denge Cıwane.....	22-23	- '68 ve Sinema.....	56-57
T. Kürdistanı'ndaki kitle örgütleri.....	24-25	- Gerilla anlatımı.....	60-62

UMUT YAYINCILIK VE BASIM SANAYİ LTD. ŞTİ

Yeniçeri Yeri: Çarşı Sırtında Akın Mah. İsmail Maraz Sok. No: 8/1 Akaray-Tuzluca/İSTANBUL

Tel: (0212) 522 34 30 FAKS: (0212) 671 00 33

Sahibi ve Yayıncısı: Mehmet ÖNCEL İban: Yenı Matbaacılık Derneği Cad. 152, B 366

Topkapı/İstanbul Tel: (0212) 544 66 34

e-mail: umut@yayincilik.com.tr İSBN: 1302-7506

BÜROLAR

İSTANBUL: İSTASYON CAD. DÖRTEKLER APT. NO: 47/2 KAT: 2, TELEFAX: (0216) 306 16 02 Cep: 0 537 270 75 60

ANKARA: TUNA CAD. ÇANKAYA İŞHANI NO: 11 KAT: 3 DAİRE: 32 ÇANKAYA TEL: (0312) 432 23 01 Cep: 0 535 562 33 72

İZMİR: 856 SOKAK, NO: 48/201 KEMERALI KONAK, TEL: (0232) 446 78 07 Cep: 0 555 561 04 03

MALATYA: DABAKHANE MAH. TURGUT TEMELLİ CAD. BAŞIŞ İŞHANI, NO: 3 NO: 94 TEL: (0422) 322 78 13 Cep: 0 542 216 68 00

ORDU: İZMİR CAD. ORDU İŞHANI KAT: 1 NO: 465 225 07 11 Cep: 0 534 670 74 19

ERZURUM: SEYDİHAN TUN MAH. ÖZEL ÇARŞI SÖNMEZ İŞHANI, ZARFI: 2 NO: 185 HEYKEL TEL: (0242) 224 09 50 Cep: 0 534 613 81 94

MERSİN: SİLİFKE CAD. ÇAYDARÖZÜ İŞHANI KAT: 3 NO: 118 MERSİN CEP: 0 545 685 23 27

ANTALYA: MURATPAZARI MAH. İZMİR CAD. NO: 91 411 69 45-DEKİCK DÜŞÜNCE ALMANYA TEL: 0049 201 40 40 958 FAX: 0

BANKA HESAP NUMARALARI

Selma Şahin

Ziraat Bankası İstanbul/Aksaray Şubesi

Euro Hesabı: 48209849-5001

TL Hesabı: 48209849-5002

Yeni Demokrat Gençlik'in e-mail adresleri:

yenidemokratgenclik@hotmail.com

WWW.YDGGENCLIK.NET

lebiyle yapılan grev yeterli desteği görse de yine de işçi sınıfının örgütlülüğünün engellenmeye çalışıldığı bir dönemde üyütülmesi gereken bir olaydır. Sakarya'daki lastik işçilerinin grevi ve Düzce'deki deri işçilerinin eylemlerini de yine bu yönde okumamız gerekmektedir.

Bununla beraber T. Kürdistanı'nda öylülerin kuraklığa karşı gerçekleştirdiği mitingler, kitlelerin mevcut düzenden hoşnutsuzluklarının ifadesidir. **İşçi ve köylü kitlelerinin sorunları karşısında artık sessiz kalmadıklarını, kendilerini bir şekilde ifade etmeye çalıştıklarını örmekteyiz.** Yalnız gösterilen bu tepki sınıf bilincinden oldukça uzaktır. Bu da işçi ve köylü kitleleri içerisinde daha örgütlü bir faaliyet yürütmemiz gerektiğini bizlere göstermektedir.

Öğrenci gençlik açısından haziran ayı sınavlarla dolu bir ay oldu. Artık neredeyse ilköğretimde okuyabilmek için bile sınavların yapılacağı bir ülkede yaşadığımızdan kaynaklı kimin hangi sınava girdiği bilinemez oldu. OKS, SBS, ÖSS, KPSS, YDS... Öğrencilerin kaderlerinin bir sınavla belirlendiği ülkede yaşanan skandalardan bahsedilmemesi, sistemin eğitime verdiği değeri özler önüne sermekte. T. Kürdistanı'nın birçok ilinde opya şebekelerinin kurulması ve bu şebekelerinin içerisinde emniyet görevlilerinin, tarikat mensuplarının ulunması sistemin kendisi ile ilgili bir çelişkiyi doğurmaktadır. Kopya şebekelerinin yakalanmasına, örgütlü uç kapsamına girmesine rağmen herhangi bir işlemin yapılması da daha dikkat çekici bir durumdur.

Eğitim emekçileri açısından yine saldırıların ve direişlerin olduğu bir dönemde, T. Kürdistanı'nın birçok ilinde tüm Türkiye'de gerçekleştirilen SSGSS karşıtı evk eylemine katıldıklarından dolayı Eğitim-Sen üyelerine ve eyleme katılanlara açılan soruşturmalar sistemin korkusunu göstermektedir. Özellikle T. Kürdistanı'nda atılan adımların dahi soruşturma konusu olduğu bir dönemde buradaki baskıların gündemleştirilmesi, ortak bir dilin yakalanıp birlikte hareket edilmesi önemlidir. Sendikal faaliyetlerin gelişkin olmadığı bölgede, Eğitim-Sen faaliyeti yürüttüğü için Diyarbakır'da ürgüne gönderilen öğretmenin, Kızıltepe'de haklarının valiliğe kimin artının belli olmadığı mailler yüzün-

den soruşturma açılan öğretmenlerin yanında olmalı, mücadelelerini desteklemeliyiz.

7 Haziran'da Van'da gerçekleştirilen "Barış ve Demokrasi" mitingine katılan on binler sisteme olan kinlerini haykırmışlardır. Van'da Newroz'da saldırılara halkın verdiği mücadeleye destek amaçlı yapılan bölgesel miting ve mitinge yönelik devletin kolluk güçlerinin almış olduğu tutum, mitinge katılım için çevre illerden gidenlerin neredeyse her on kilometrede bir durdurulup aramaların yapılması, demokratik bir tepkinin nasıl da 'demokratik' bir yolla engellenmeye çalışıldığının göstergesidir. 1 Mayıs'ta azgınca saldıran faşist zihniyet yine burada kendisini göstermiş, mitinge katılımları engellemeye çalışmıştır. Buna rağmen onlarca saat yollar da bekleyen eylemciler kararlı bir şekilde mitinge katılmışlardır.

Okulların kapanması ile tatil döneminde bulunmaktayız. Ancak her zaman dediğimiz gibi, devrimci bir insan için tatil dönemi yoktur. Bu yüzden faaliyetimizden hız kesmeden, ezilenlerin gelişen sessiz ve derin öfkelerini örgütlü bir güce dönüştürecek çalışmalar içerisinde olmalıyız.

Yaz dönemi festivallerle geçen bir dönem olmaktadır. Festivaller de bizim geniş kitlelerle buluşabileceğimiz alanlardan bir tanesidir. Bu yüzden festivallere özel bir önem vermeliyiz. **Dersim festivali** de geleceği ve yasaklara rağmen inatla yapılmasıyla önemli bir yerde durmaktadır. Dersim festivalinde aktif şekilde yer almak ve ardından örgütlenecek olan yaz çalışmasına tüm YDG'cilerin katılımı oldukça önemlidir.

alanların kendi deneyimlerini dinledik. Kimi alanlarımız eğitim çalışmasını yeni yeni oturttuğunu, haftada bir veya iki haftada bir eğitim çalışması aldıklarını, bunların kendi ephelelerinden çok faydalı olduğunu ve ayrıca alanlarında alıkları çalışmaların bu eğitim çalışmasına da bir ön hazırlık olduğunu belirttiler. Bazı alanlarımız da daha sistemli bir eğitim çalışması örgütleyemediklerini, her seferinde bazı sıkılıkların çıktığını ama çalışma sistematliğini kurmayı hefflediklerini belirttiler.

Saatte bir verilen 10 dakikalık çay molalarında da tartışılara devam ettik, yapılanlar-yapılması gerekenler-yapılacak üzerine sohbetler ettik.

İlk günkü programı daha kısa tuttuk, çünkü diğer bölgelerden gelen arkadaşlar yorgundular ve dinlenmeleri gerekiyordu. Bu sebeple onları daha öncesinden görüştüğümüzlere gönderdik.

2. gün

Sabah saat 9'da Kadıköy BES'te toplandık, çaylarımızı tiktikten sonra toplantı salonuna geçtik. İlk ders konumuz olan "Felsefe" İstanbul'daki arkadaşlar tarafından anlatıldı. Arkadaşlar ilk olarak "Felsefe nedir?" sorusunun cevabını

aradılar, sonra "metafizik" ve "diyalektik materyalizm" kavramlarını açıklayıp aralarındaki farkları söylediler ortaya. "İdealizmden", "realist düşünce yapısına sahip olan Platon, Hegel, Aristo'dan ve onların düşüncelerinden kısaca bahsettiler. Materyalist düşünce yapısına sahip filozofları ve düşüncelerini aktardılar. Kaba materyalizm ve mekanik materyalizm arasındaki ortaklıkları ve farklılıkları ortaya koydular. Son olarak "diyalektik materyalizm" konusunu daha geniş bir biçimde ele alıp "her şey değişir", "her şey birbirine bağlıdır" (neden-sonuç ilişkisi), "nicel değişimler nitel değişimlere yol açar", "karşıtların birliği ve savaşımları" ve "çelişki yasasını (çelişkinin evrenselliği, çelişkinin özgülüğü, bir çelişkinin ana yönleri, temel çelişki, baş çelişki) anlattılar. Arkadaşların anlattıklarını örneklerle somutlanması çok daha akılda kalıcı olmasını sağladı. Özellikle sunum yapan arkadaşın Himalaya tavşanının renkleriyle ilgili verdiği örnek 4 gün boyunca sürekli anıldı.

İnce niceliksel sızırma konusunda molotofun patlamasında hangi ilkenin geçerli olduğu konusunun çok canlı ve yoğun atılımla gerçekleşmesi ve bir anlaşmaya varılmaması da ilkey çekiciydi. Anlaşma olmaması nedeniyle tartışmaya sonuktanın pratikte deneverek konulması kararı verildi.

sıktıysa" da Belediye-İş Sendikası 2 No'lu Şube Başkanı Hasan Gülüm'ün yaptığı konuşma ve "emek ve gençlik, işçi-emekçi hareketine olan ilğimiz, katılımımız" konusundaki tartışma baya hareketli geçti. SSGSS'nin uzunca bir süre gündemde olduğu halde, neden son süreçte bu kadar tepki topladığı üzerine yürütülen tartışmada DDSB'li arkadaş dipten bir dalga geldiğini ve son süreçte bunun yansımalarını gördüğümüzü söyledi. Türk-İş'in 1 Mayıs sürecine neden bu kadar dahil olduğu ve sonrasında hiçbir sesin çıkmadığı sorusuna; "devlet yapılacak eylemlilikleri kendi elinde tutabilmek, yönlendirmek için işbirliği halinde olduğu sendikaları devreye sokar. Eğer bu sendikalar aracılığıyla süreci yönlendirip müdahale edemiyorsa zorla müdahale etme yolunu seçiyor. Türk-İş'in "1 Mayıs'ta Taksim'deyiz" söyleminin bir tuzak olduğunu ve devletten izin alınarak söylendiğini düşünüyorum. Son anda vazgeçmesi de bu tuzakın bir parçasıydı ve Türk-İş içinde bazı çatırdamalara yol açtı, son zamanlardaki sessizliklerini de buna bağlıyorum." şeklinde yorumladı. Tersanelerdeki sürecin zorluğuna değinen DDSB'li arkadaşımız işçilerin örgütlenmesinde yaşanan sıkıntılarda izlenen örgütlenme çizgisinin de etkili olduğunu anlattı. Ayrıca DDSB'li arkadaş Belediye-İş'in içinde bulunduğu süreçten ve önüne koyduğu çalışmalardan da kısaca bahsetti ve "gerçekliğin kendisi, bulunduğumuz yerdir; önemli olan doğru sözü doğru yerde söylemektir" dedi. Konuşma salona astığımız "Halka hizmet et!" çağırısının önemi ve gerekliliği üzerine yorumların yapılması ile sona erdi.

Günün son dersi olan "Ekonomi-Politik" İstanbul'daki arkadaşlar tarafından verildi. İlkel komünal toplum, köleci toplum, feodal toplum, kapitalist toplum, sosyalist toplum ve komünist toplum başlıkları altında her sürecin üretim ilişkilerine ve üretim araçlarına değindiler. Metanın, kullanım değerinin, değişim değerinin ve toplumsallaşmanın ne oldukları hakkında uzun bir tartışma yürütüldü. Dinleyici bazı arkadaşların verdikleri somut örneklerle konunun daha iyi anlaşılması sağlandı fakat ekonomi politik konusunda bizlerin de çok yetersiz ve bilgisiz oluşu konunun tam anlamıyla kavranmasına engel oldu ve yine bazı açıkların kalmasına neden oldu.

3. gün

3. gün ilk dersimiz "ütopya sosyalizm, bilimsel sosyalizm, devlet ve devrim" di. Bu konuyu da Ege'den arkadaşlar anlattı. Sunum yapan arkadaşlar ilk olarak "ütopya

iknik yaptık. Piknik için bir gün öncesinden malzemelerimizi aldık ve piknik yapacağımız alandaki görevlilerle görüştik.

Piknik günü bir grup Kadıköy'den bir grup da Kartal'dan da çıkarak Uğur Mumcu Mahallesi Aydos piknik alanında uluşup içeri girdik. Yerleştikten sonra kahvaltımızı yapıp aylarımızı içtik. Bu sırada bir araya gelip 4 günlük çalışmamızı değerlendirdik. Bazı yorumlara değinmek gerekirse;

AMED: "Eğitim çalışması bir sonuç değil başlangıç olmalı. Konulara katılımı eksik kalındı, bunun nedeni ise lanlardan gelen arkadaşların konularda eksik olmaları olabilir. Biz 1 Mayıs Mahallesinde kaldığımız için, bu çalışma bize ekstra bir motivasyon sağladı, ailelerle olan ilişkiler ve artizan geleneğini daha yakından tanıyıp görme anlamında. Ayrıca çalışma bizde ilgi uyandırdı. Esasını sonrasında alanda uygulayabildiğimiz oranda göreceğiz. Tabii ki eksiklikler vardı ama çok idealize etmemek gerekiyor, zaten üst oyutta bir beklentide değildik. Komite çalışanları da gerekten çok yoruldu, teşekkür ediyoruz."

İZMİR: "Eğitim Çalışmasının aberini aldığımız andan itibaren alışmalara başladık. İlk olmasınan kaynaklı eksiklikler vardı. Örneğin ekonomi-politik. Bunun nedeni anlatan arkadaşların eksikliği değil; karşılıklı tartışmaların olmanasıydı. Bazı konular da çok hızlı eğildi, devlet ve devrim, yarı-federalizm, Kemalizm gibi. Bu konulara daha fazla değinebilirdik.

Burada aldığımız şeyi alanlara nasıl uygulayabileceğimiz daha önemlidir. Bir temel atma çalışmasıydı belki de. Genel olarak olumlu oldu."

ÇUKUROVA: "Çalışmanın ilk olmasından kaynaklı bazı eksiklikleri vardı. Bazı konularda arkadaşlar okumayıp anlatsalardı ve ses tonlarını daha iyi kullansalardı daha canlı olmasına neden olurdu. Ama burada tek sorumlu anlatan arkadaşlar değildi. Bizlere de düşen sorumluluklar vardı. Mesela konulara daha hazırlıklı gelebilirdik, tartışmalara daha aktif katılıp daha canlı geçmesini sağlayabilirdik. Bundan sonra bize düşecek olan burada aldıklarımızı alanlara taşınak ve ilerletmek olmalı. Ama genel olarak hava iyiydi. Hemişimiz çok memnun kaldık. Ayrıca çalışma boyunca akşamı kaldığımız evde de çok iyi karşılandık."

İSTANBUL: "Biz gerçekten ayakları yere basan bilimsel bir çalışma yaptık. Bilimsel düşünmeyi, alternatif düşünmeyi hayata geçirme çabamız olumluluktu. Bu çalışmanın

sürekliliğini sağlamanın önemini anladık. Birçok gençlik örgütü tatil kampları örgütlerken, YDG'nin eğitim çalışması örgütlemesi ve köy çalışması örgütleyecek olması önemli bir yerde duruyor. Bizim kavramamız, konuları bizim anlatmamız büyük olumluluktu. Bu hem bize, hem de sunum yapan arkadaşlara bir şeyler kattı. Belki de tek sorunumuz zaman sorunuuydu. Konular tek başlarına ana konular olmasına rağmen, biz onları 3 saatlik bir zaman dilimi içinde anlatmaya çalıştık. Bu nedenle tam kapsamlı anlatamadık. Ama yine de kafa açıklığı yaratacak kadar yeterliydi. Teknik meselelerle ilgili herhangi olumsuzluk olduğunu da düşünmüyoruz."

Çalışmanın değerlendirilmesinin ardından kısır komitesinde olan arkadaşlar kısır yapma işine giriştiler. Diğerleri de bağlama çalan arkadaşın verdiği müzik dinletini dinlediler ve kimi zaman da türkülere eşlik edip halaylar çektiler. Bu sırada komite kurma konusunda nasıl da başarılı olduğumuzu gözlemledim. Suyu çeşmeden doldurup piknik yaptığımız alana getirmesi için 2 kişilik su komitesi, çay yapma işiyle ilgilenmesi için 2 kişilik çay komitesi oluşturuldu. Çay komitesinin çay yapmadan önce kitleyi "normal çay mı? Kaçak çay mı?" diye tartışması da gözden kaçmadı. Ama yine de arkadaşların demlediği çaylar çok güzeldi.

Öğlen yemeği de yenip çaylar içildikten sonra İstanbul'dan bir arkadaşımız ILPS'nin 3. Kongresi konusunda bizleri bilgilendirdi. Bu bağlamda ILPS'nin ne olduğunu, nasıl bir çalışma yürüttüğünü, YDG'nin ILPS içinde hangi konumda olduğu ve neler yapıp, neler yapabileceğini anlattı.

Bu konuşmanın ardından bir grup arkadaş ormandaki gölü aramaya çıktılar. Ayrıca piknik boyunca Çukurova ve Ege'den birer arkadaşın sürekli olarak şakalaşmaları pikniğe ayrı bir renk kattı.

Akşam da eşyalarımızı topladık. Gidecek olan arkadaşlarla vedalaştık ve evlerimize döndük. Üzerimizde tatlı bir yorgunluk, içimizde de garip bir hüznün ve mutluluk vardı çalışma sonunda. Havanın sıcaklığına bir de diğer bölgelerden gelen arkadaşların sıcaklığı eklenince çekilmeyecek gibi dursa da aksine bizi daha da rahatlatan, ferahlatan bir ortam oluştu. Herkes ağustostaki köy çalışmasında buluşma umuduyula vedalaştı.

Bu sistemle bir yirmi yıl sonrasını düşünsenize! Oyuncaklarla hiç tanışmamış çocuklar kendilerini ve işiliklerini hiç geliştirmeden sistem adamı olup çıkışlar karşımıza. Dar kafalı, ruhsuz ve birbirinden ırsız milyonlarca genç olup iş hayatına atılmışlar. Kimi doktor olacak ve biz ona can emanet edeceğiz; kimi mimar olacak, malzemenen çalıp ev yapacak ve biz evde oturacağız; kimi de ziraatçı, çiftçi olacak, daha çok kazanmak için hormon vs gibi zararlı madde kullanacak da biz de bu ürünleri afiyetle(!) tüketeceğiz. Milyonlarca birbirine yabancı insanlar olacak, gençlik u anda yaşadığı bunalımın katbekat fazlasını yaşayacak. Çünkü biz bu sistemle bireycileşecek, bencilleşeceğiz. Zaten sistemin istediği de bu.

Peki, bizi insanlıktan çıkaracak olan bu sistemin gelişmesine; sadece bir kenardan oturup seyrederek ve en iyi ihtimalle entelektüel bir gevezelik, sohbet (!) sırasında konuşarak mı dur diyeceğiz! Bu mümkün değil! Eğer sistem bir çocuğu oyuncaklarından, sevgilerinden ayı-

“Çalışmak gerekir çalışmak. Emeginin ne olduğunu bilmediğimiz için mutsuzuz böyle, yaşam böylesine karanlık gözüküyor bize.”

acak kadar acımasızsa (gerçi bu sistem bebekleri bile parçalayan zihniyetin bir ürünü olduğuna göre bu acımasızlığı “normal”dir) bir işçinin aylarca ter dökecek emeğinin karşılığı bile olmayan cüzi miktardaki parasına bile göz koyacak kadar namussuzsa; bizlerle biraz cüretkâr olmalıyız. **Cüretkâr olup örgütlenmeli ve çevremizdekileri örgütlemeliyiz.** Bu istem acımasız olabilir, namussuz olabilir, hatta bizden kat kat güçlü olabilir ancak örgütlü bir halk karşısında hiçbir şeydir. Eğer mücadele etmezsek kazanma şansımız zaten yoktur ve kaybettik demektir. Oyuna geleceğimizi onurumuzla kurmamız gerekiyor. İstemler haksız olmalarına rağmen politikalarını uygulamada bu kadar kararlı iken, cesurken geleceği öz konusu olan bizlerin susması, geri çekilmesi anla-

Örgütlenmek ve örgütlemek; sistem karşısında kararlı ve cesur olduğumuzun en büyük göstergesi, geleceğimiz için onurlu bir şekilde mücadele edeceğimiz ve dorukları fethetme cüretini göstereceğimizin kanıtıdır.

Öğrenci gençlik için “tatil” anlamına gelen yaz süreci bu ay itibarıyla başladı. Tabii bu tatil, biz emekçi çocukları için değil. Bizler bu yazı ya bahçede, ya tarlada ya da emeğimizi çok çok ucuza satarak, aile bütçesine katkıda bulunmak amacıyla işyerlerinde olacağız. İşsizliğin diz boyu olduğu Türkiye’de bu “şanslara” erişemeyenlerimiz de olacaktır. Devrimci hareketin de durgunlaştığı bir dönemdir yaz süreci. Ancak artık durgunluğa yer bırakmamak gerekiyor. Bu dönemi kitle faaliyetleriyle, politik seviyemizi yükseltmek amaçlı yapacağımız çalışmalarla dolu dolu geçirmeliyiz.

Biz, liseli gençlik olarak üniversitelilerden daha avantajlı konumdayız bu dönemde. Çünkü ilişkide olduğumuz insanlarla genellikle aynı semtlerde oturuyoruz. Bu da bizim sürekli bir kitle faaliyeti içerisinde olmamızı zorunlu kılmaktadır. (bu zorunluluk, örgütlenme bilincimizle doğru orantılıdır.) Bu dönemde umutsuzluğa kapılmamalı ve pratiğimizi geliştirmeliyiz. Ondandan kurtulmanın tek yolu teorik bilgilerimizi geliştirme ve bunu pratikte sergilemektir. Bunun içinde bu yaz mutlaka kendimize bir okuma listesi hazırlamalı ve bunların tamamını okumalıyız.

Ünlü Rus yazar Anton Çehov, bir kitabında şöyle diyor: “Çalışmak gerekir çalışmak. Emeginin ne olduğunu bilmediğimiz için mutsuzuz böyle, yaşam böylesine karanlık gözüküyor bize.” Evet, eğer çabalarsak o ka-

Ülkemizde halk gençliği cumhuriyetin ilk yıllarından u yana Türklüğün “yüce” mirasçılığının “sadık” birer vekçisi ilan edilmiş ve kendisinin nezdinde bir Türkün lünయాya bedel olduğu, Türk olmanın mutlu olmak için eterli tek şart olduğu aşılana gelmiştir. **Fakat gereklerle asla örtüşmeyen Kemalizm’in gerici ültü, gençliği “mutlu” birer umutsuz, “dünyaya bedel” birer işsiz, “çağdaş medeniyetler seviyesinde” birer eğitimsiz haline getirmiştir.**

AGID’in yapmış olduğu araştırma içerik olarak önemli üç değişik başlık altında sıralanabilir. Bunlar gençliğin ailevi durumları ve aileleriyle olan ilişkileri, siyasal ve osyal olarak kendilerini konumlandıkları alan ve on olarak da gelecek beklentileri ve hayalleri, tabii eğitim durumları, ilgi alanları, idolleri vb. farklı alt başlıklar altında da sıralanabilecek konularda araştırmanın ne çıkan diğer ayrıntıları.

Türkiye’nin geleceğinden yani özetle kendi geleceğinden umutlu musunuz sorusuna % 70 oranlarında hayır cevabı veren gençlik kurtuluşu yurt dışında yaşamakta bulunduğunu belirtiyor. Yani ülke geleceğinin belirsizliği üzerinden geliştirilen cevap bireysel kurtuluşu ancak yurt dışında mümkün görüyor ve eğer yurt dışına “kapağı atma” olanağı varsa... Ekonomik durumlarının bir yansıması olarak ilk sıradaki idollerini Şahmi Koç olarak belirtiyorlar. Çünkü fakir bir yaşamın “tek kurtuluş yolu” esas olarak zengin olmaktan geçmektedir. Diğer yandan popüler kültürün yarattığı sonuçlardan da etkilenen gençlik kesimleri düşürüldüğü güçsüzlüğün tersi olarak yaratılan güçlü karakterlerin hayalini kurmakta ve Polat olmak istemekte yada kendi yaşamının “sıkıcılığının” çözümünü Acun tipi yaşamda bulunduğunu belirtmekte. Siyasal alanda kendilerini en çok konumlandıkları alan olan milliyetçilik-muhafazakarlık ekseninde ülkenin kurtuluşunu gören gençlik bu düşüncesinin “tutarlılığı” ise yurt dışında yaşamak isteğine verilen % 80 oranındaki evet sorusuyla göstermektedir. Yani tüm sorunlarımızın tek kaynağı olan “dış mihraklar” iyi bir eğitim ve güvenli bir gelecek için tek kurtuluş yolu olabilmektedir. Gazete dergi

günden rahatsız olmayan gençliğin bu durumu burjuva medyada “kafa karışıklığı” olarak yerini aldı.

Özellikle 80 Askeri Faşist Cuntasının ürünü olan bir kuşağın bu umutsuz, bu eğitimsiz, bu geleceksiz durumu belli ki egemenlerin gözlerine ışık saçmaktadır. **Fakat bizim asıl altını çizmemiz gereken yaratılan onca milliyetçi gerici dalgalanmaların esas olarak gençliği arkasına yedekleyemediği gerçeğidir.** Bu durum en somut olarak araştırma sonuçlarındaki geleceğe ilişkin olan güvensiz bakışlarında kendisini göstermektedir.

Tüm bunların dışında egemenlerin yaratmaya çalıştığı bireyci, sorgulamayan bir ezilen halk gençliği yaratma hayallerinde, nispi bir başarı da kendisinin araştırma sonuçlarında kolayca ele vermektedir.

Fakat halk gençliğinin geleceğine ilişkin duyduğu güvensizlik ise her geçen gün büyümekte ve olanca çıplaklığıyla onu farklı bir arayışa itebilmektedir. Kurtuluşunu yurt dışına çıkmakta bulan bir gençliğin durduğu noktayı sorgulaması, farklı arayışlara-alternatiflere yöneleceği gerçekliği toplumsal bir yasadır. **Ve bu sorgulamada köprü görevi görmek halk gençliğine gerçek alternatifi gösterme görevi ise bizimdir.** Gençlik geleceğinin ellerinde yükseleceği gerçekliğini kavradığı oranda egemenlerin gözlerindeki ışıltı yerini solgun bir matlığa bırakacaktır. Ve gençliğin gerçek kurtuluşu safını ezilen halk yığınlarının yanında olduğu gerçeğini kavramasıyla mümkündür.

İzmir YDG

emperyalistler genel bir belirleme yaparlar. Ve süreçte katılan her ülke-Türkiye de sürece katılan bir ülkeler arasındadır-bu politikaları kendi alanında uygulamaktadır. Ve her ülke bu politikaları kendi sahasında kendi gerçekliğine göre uygulayabilmektedir. Türkiye’de ise bu politikaları uygulayabilmek çok daha sıkıntılı olacağı için sistem burada daha gizli, tedbirli adımlar atarak süreci ilerletmeye çalışmaktadır. YÖK bu süreçte misyonunu oynamaktadır. Üniversite öğrenimini giderek paralı hale getirmek için özel üniversitelere doğrudan gözükmeyen görece saklı bir destek sunmaktadır.

Görüldüğü gibi egemenler için de aynı şey geçerli olmaktadır. Bologna Sürecini ülke özgülünde uygulamaya çalışmaktalar. Biz de aynı şekilde Bologna Sürecini işlerken alan özgülünde yaşanan sorunlardan bağımsız olarak değil tam da onlarla birlikte işlenmesinin öneminden bahsediyoruz. **Genel politikaları ortaya koyarken alan gerçekliğini es geçmeden bilhassa alan özgülündeki sorunlarımızın ön plana çıkarılarak genel politikalarımızla işlenebilme becerisini gösterebilmemizdir.**

Demokratik-akademik ekseninde mücadelenin önemini somut gerçeklikten aldığı için söylüyoruz. Özellikle paralı eğitimin öğrenim hayatımızı giderek zorlaştırması ne kadar bir gerçeklik ise ekonomik mücadele (ki akademik mücadelenin bin bir sorununun sadece bir yönüdür) de o kadar gerçekliktir. Ekonomik mücadele demokratik mücadeleden kopuk değil öz itibarı ile demokratik muhtevaya sahiptir ve akademik mücadele ile ayrılmaz bir bütündür. Söz konusu üniversitelerin piyasaya açılması, özel üniversitelerin son dönemlerde sayılarının artması, emperyalistlerin ülkemizde üniversite açmak için sıraya girmesi, kontenjanların 110 bin kişi artırılarak (özel üniversitelerin hızla açılmaya başladığı düşünüldüğünde) anlaşılır olması, tıp fakültelerinde yaşanan önemli kontenjan artırımının özel üniversitelere

rin “tıp fakültesi açacağız” söylemlerine denk düşmesi ve son olarak kontenjan artışıyla beraber boş kalan kontenjanları kapatmak için ÖSS taban puanlarının düşürülmesi. Bakıldığında bir kısmı özel üniversitelere açıktan bir kısmı ise açıktan gözükmemekle birlikte yapılan destekleri içermektedir.

✓ Son yaşanan ÖSS barajı düşürülmesini ayrı ele almak gerekir. Bu sayede lisans programları için tercih yapma hakkını elde eden kişi sayısında yüzde 50 artışın olacağını ÖSYM Başkanı Yarımağan belirtmiştir. Sadece çıta düşürülmüştür. Sıralamayı ve üniversiteye girişleri çok değiştirmeyecek olan bu sistemle beraber yapılan bu değişiklik özel üniversitelere yapılan bir jesttir. Çünkü özel üniversitelerin kontenjan boşluğu bu sayede kapatılmaya çalışılacaktır. Bir nevi özel üniversitelere girme hakkını kazandırmaktır yapılanın adı.

Görüldüğü gibi üniversitelerin ticarileştirilmesi için YÖK elinden geleni yapmaktadır. Yine bu süreçte ister istemez üniversiteler parasal açıklarını kapatmak için, rekabet edebilmek için öğrencinin üzerine yüklenecektir. YÖK Başkanı’nın açıklamaları hafızamızdadır. Kontenjan artışıyla beraber eğitimde yaşanacak olan nitelik düşüklüğü, öğrencilerin barınma sorunlarının daha da artacağı, Yurt-Kur’da yığılmaların artacağı ve öğrencilerin sıkış tıptış yurtlarda sağlıksız bir şekilde doldurulacağı ayan beyan ortadadır. Bu sorunlar sadece bir kısım sorunlardır.

Demokratik-akademik mücadelenin gün giderek daha fazla ön plana çıkması, öğrencilerin öz örgütlülüklerinin vazgeçilmez oluşunu bizlere göstermektedir. Öğrenci dernekleri gerçekliğini demokratik-akademik mücadeleden almıyor mu? O halde tekrar etme pahasına yinelersenek, genel politikalarımızı alanda yaşanan sorunlarla örtüştürerek, bağımsız değil iç içe ele alarak, özgül sorunu ön planda tutup genel ile birleştirerek, A/P araçlarını en etkili şekilde kullanarak kitlelerin örgütlenmesi mucizevi değil politikalarımızın gerçekliği ve sağlamlılığı üzerinde havat bulacaktır.

Üniversitelerin ticarileştirilmesi için YÖK elinden geleni yapmaktadır. Yine bu süreçte ister istemez üniversiteler parasal açıklarını kapatmak için, rekabet edebilmek için öğrencinin üzerine yüklenecektir. YÖK Başkanı’nın açıklamaları hafızamızdadır.

curulmuştur. Ve daha sonra bu birlik genişleyerek Avrupa Ekonomik Topluluğu (1957) ve günümüzde ise Avrupa Birliği (1992) olarak adlandırılmıştır. Görülmektedir ki, bu birlik ekonomik temeli olan bir birliktedir ve günümüzde de öncülüğü emperyalistlerin elindedir. Ve Bologna Sürecini ele aldığımızda yine bu sürecin başlatıcıları Almanya, Fransa, İtalya ve AB dışı bir ülke olan İngiltere yer almaktadır. Ekonomik temeller üzerine inşa edilmiş bir Avrupa Birliği'nin "Güçlü Avrupa" hedefi düşünüldüğünde tüm bu hedeften bağımsız 2010'a kadar devam edecek Bologna Sürecinin bu hedefle çelişmesi yanlış olacaktır. "Güçlü Avrupa"yı yaratmak için "Bilgi Avrupa'sı" yaratmak gerekmektedir. Bilgi Avrupa'sı için de Bologna Sürecini başlatmak gerekti.

"Avrupa Yüksek Öğretim Alanı" Amacıyla Üniversite Pazarı Oluşturulması

Süreçle birlikte Avrupa Yüksek Öğretim Alanının yaratılmasının hedeflendiği açıkça belirtilmiştir. 46 ülkenin dahil olduğu bu süreçte bunun için bir takım ortaklıklar yakalamak elbette gereklidir. Avrupa'da yüzlerce çeşit farklı derecelendirme, kredilendirme, müfredat uygulamaları mevcuttur. **Yüksek Öğretim Alanı yaratabilmek, bu konularda ortaklık yakalayabilmek için müfredattan, diploma derecelerine, ders kredi sayılarından daha birçok konuda ortaklık yakalanması amaçlanmaktadır.** Aslında burada amaç emperyalist devletlerin yükseköğretimde uyumlaşması sonucunda birçok ülkede ve bizim gibi yüksek öğrenime talebin yüksek olduğu ülkelere gelerek üniversite açmak istemeleridir. **Bir diğer deyişle Yüksek Öğretim Alanı'nda amaç üniversite pazarının oluşturulması ve bu pazarın önündeki uyum sorununu çözmektir. Bu da yüksek öğretimde ortaklıkların yakalanmasını zorunlu kılmaktadır.** YÖK Başkanı'nın ülkemizde Fransa, İtalya, Almanya ve İngiltere'nin üniversite açmak için başvuruda bulunduğunu söylemesi kastettiğimiz şeyi göstermektedir. Bu dört ülke Bologna Toplantısı öncesi Paris Sorbon'da bir araya gelen dört devletin ta kendisidir. Bologna'yı inşa eden bu dört devletin pazarda görüldüğü kadarıyla en aktif olmaları bizim için şaşırtıcı değildir.

Günümüzde Yüksek Öğretim Sektörüne dünyada bir yılda harcanan para trilyon dolar düzeyindedir. Ve özellikle ABD bu pazarda söz sahibidir. Yalnız bu konudaki hakimiyet giderek başka alanlara kaymaktadır. B

tadır. Keza Asya da Yüksek Öğretim alanında çekim merkezi olmaya başlamıştır. Bu nedenle bu pazar giderek kızıymış ve emperyalistler arası rekabete dönüşmüştür. En zeki öğrencileri kendi ülkelerine çekebilmek o ülkelere bilimsel katkılar sunacağından önemsenmekte ve rekabet edebilmek için son derece gerekli gözükmektedir.

Değişen ihtiyaçlara göre eğitimin dönüşüme uğratılması

Süreçle birlikte üniversiteler yeniden tanımlandı. Üniversitelerin bugünkü önceliklerinde değişiklikler yapıldı. Yüksek Öğretimin amacının kişiye ve topluma getirisinin eskide ve tali konumda kaldığı bugünkü anlayışa göre önceliğinin "iş güzü pazarına hazırlama" olduğu belirtildi. (Avrupa Yüksek Öğretim Alanı'nda Niteliklere Ait Bir Çerçeve, Şubat 2005). Aynı raporda, "İşverenler, Avrupa ülkelerindeki mevcut eğitim sistemlerinin öğrencileri iş gücü pazarına yeterli bir şekilde hazırlamadığından şikâyetçi olmaktadır ve bu husus Bologna Sürecinin arkasındaki itici güçlerden birisi olmuştur." denilmektedir. Açıkça görülmektedir ki, patronlar bu sürece yön veren ve etkileyen unsurlar arasında gösterilmektedir. Mevcut eğitim sistemi emperyalizmin bugünkü koşullarına ve ihtiyaçlarına yeterince yanıt olamamaktadır. Müfredatın oluşturulması ve içeriğinin belirlenmesi yeniden yapılandırılacak olmakla birlikte sistemin ihtiyaçlarını da gözetten bir takım uygulamalar gerçekleştirilmek istenmektedir. Bu nedenle ortaya atılan yeni bir kavramla devam edelim.

Hayat Boyu Öğrenim ile "yetkinlik" ve "yeterlilik" konusu

Sistemin ihtiyaçlarına yanıt olabilmek için süreçle beraber yeni bir kavram da hayatımıza girmiş oldu: Yaşam Boyu Öğrenim. Yaşam Boyu Öğrenim kısaca hayattaki tüm öğrenmeleri kapsamakla birlikte pratikte bunun uygulama sahası özel kursların açılması şeklinde olmaktadır. Bu nedenle hemen hemen tüm üniversitelerde Sürekli (Yaşam Boyu) Eğitim Merkezleri açılmıştır. Buralarda sistemin ihtiyaçlarına yanıt olabilmesi çeşitli alanlarda kurslar verilmekte bunun sonucunda da sertifika verilmektedir. Bu kurslar kitlelere değil bireylere hitap etmektedir ve paralıdır. Bu nedenle kamusal bir eğitim amacından ziyade kurs parasını verebilecek herkese açık olabilmektedir. Bu sayede kişiler kendilerini ne kadar donatırlarsa patronlar tarafından da o kadar aranır durumunda olacaklardır. "Yetkin" ve "veterli" olduklarını be-

Himalaya tavşanı ve diyalektik

Merhaba sevgili YDG'liler,

Hava sıcaklığının 40'lı dereceleri bulunduğu bu günlerde inanın ki ben yazı yazmaktan bile üşenirken bizim işgüzarlar siz gençlere eziyet çek-

tirmek için bir değil, iki değil, üç değil, dört gün boyunca süren bir çalışma tertipleddiler. Normalde tam bavulumu toplayıp Akdeniz kıyılarına doğru kendimi atacakken aldığım bu haberle planımı değiştirip ben de eğitim çalışmasına katılmaya karar verdim. Malum Önder Sav'ın başına gelenlerden hepiniz haberdarsınızdır. Telefonunu saatlerce dinleyerek ona komplo hazırlanması beni geçtiğimiz ay söylediğim fikirlerim eşliğinde bu çalışmaya katılmaya zorladı. Ardından komplo- lar örgütleyenlerin bu çalışmada da beni hedefleyeceklerini biliyordum ve de yanılmadığım hemencecik ortaya çıktı. Bu çalışmanın üçüncü gününde hemen benim tezlerim eleştirilmeye başlandı ve teorilerim alay konusu edilmeye başlandı. Teorilerimden korkanlara ve çalışma sırasında adımları anarak teorilerimin yanlışlığını ispatlamaya çalışanlara boşuna uğraşmamalarını tavsiye ederim. Belki farkında değilsiniz ama insanlar terlemekten sizin şevkle anlattığınız dersleri dinlemeye fırsat bulamadılar. Madem bir araya gelip bir şeyler yapmak derdindediniz şöyle Akdeniz'in cennet gibi bir koyunda tatil ayarlasaydınız ya kardeşim. Ama yok siz insanlara acı çekirtmekten zevk alıyorsunuz belli ki. Üç sene üst üste yaz ortasında tarlalarda, bahçelerde insanları çalıştırmanız yetmiyormuş gibi bir de çıkıp okulların bile kapandığı bir dönemde eğitim okulu örgütleyorsunuz. Sonra da çıkıp "Haluk Zorusevmez'in tembellik hakkı teorisi doğru değil o halde" diye ahkam kesiyorsunuz.

Ayrıca dersleriniz sırasında uyuyan arkadaşların varlığını nasıl anlatacaksınız merak ediyorum. Çalışmanın her gününde mutlaka uyuyan bir iki kişi vardı sınıfta bilmem farkında mısınız? Ayrıca bir alandan gelen arkadaşlarımızın erkenden çalışmaya gelmek yerine uyumayı tercih etmesi hiç mi kafanızda soru işareti uyandırmıyor? Zaten bu sıcakta insanları toplayıp bir yere kapatıyorsunuz, bir de sabahın köründe (saat 9'da) herkesin gelmesini bekliyorsunuz.

Bir de bu çalışmayla insanlar ne kazanacak anlayamadım bir türlü. Hayır, çalışmaya katılanlara sertifika mı verecekt? Bu çalışma bize iş imkanı mı sunacak? Yani insanlara eziyet çekirtmenin dışında bir faydası olduğunu düşünmüyorum bu

Efendim çalışma boyunca yaşanan bir iki olaya değinmek istiyorum. Daha henüz çalışmanın başlarında bir kızımız çıkıp da aritmetik-matematik biliminin bir parçası olan diyalektik dalında (efendim matematiğin alt dalları, aritmetik, geometrik ve diyalektiktir) Himalaya tavşanlarına çektirilen eziyeti anlatmaya başladı. Öncelikle sevgili kızımıza, matematik ile Himalaya tavşanları arasında bir ilişki olmadığını üzülerek söylemek isterim. Belli ki bu arkadaşlarımız daha pek bir şey bilmiyorlar, o nedenle bildikleri bir iki şeyi de alakalı alakasız söylemekten çekinmiyorlar. Ayrıca o hayvancıklara çektirilen eziyete göz yumulmasına ne denmeli? Hayvanın üzerine hangi psikopat amaçla buz değdirilir anlamış değilim. Salt hayvancığın tüylerinin renginin değiştiğini kanıtlamak, dıştan müdahalenin iç çelişkiye olan etkisini kanıtlamak için çektirilen bu eziyeti meşru görmek mümkün müdür sorarım size. Nerede kaldı YDG'lilerin doğa sevgisi, nerede kaldı ekolojiye verilen önem? Bundan sonra illa ki matematik anlatmak istiyorsanız çekinmeden benden yardım isteyebilirsiniz. Hiçbir şey bilmesem dahi en azından Himalaya tavşanları ile matematik arasında bir ilgi olmadığını biliyorum.

Bunun dışında + değer (artı değer) uzun uzadıya anlatıldı ancak - değer (eksi değer) neden anlatılmadı bilmiyorum. Yani o konular hep eksik kaldı. Eksi değer olmadan artı değer bir anlamı yok ki. Ayrıca o konuların da matematikte anlatılması gerekiyordu. Artının ve eksinin matematiğin konusu olduğunu hatırlatmak isterim.

Neyse sevgili YDG'liler bu konular önümüzdeki dönemde çözülecek konular. Ben de şimdi hiç canımı sıkmak istemiyorum. Dediğim gibi Akdeniz'in güzel bir koyunda tatile gitmek üzere hazırlıklarımı yaptım. Şöyle bir ay dinlenmek ve yüzmek istiyorum. Sizlere de tavsiye ederim. Ne işiniz var efendim tarlalarda, derslerde? Önümüzdeki ay görüşmek dileğiyle hepinizin gözlerinden öperim..

Zamların artması krizin derinleşmesi

Türkiye'de krizin derinleşmesi ve insanların alım güçlerinin gittikçe düşmesi ve bu krizin daha da derinleşeceği gözle görülen bir gerçekliktir. Son süreçte yapılan zamlar bir yana yapılan açıklamalara göre bu zamlar daha da artacaktır. Ekmeğe, benzine, elektriğe, pirince vb birçok ürüne zam yapıldığı ve insanların daha da yoksullaştığı, zamlara karşı tepkilerin büyüdüğü bu günlerde bizlere çok iş düşmektedir.

Zamlarla ilgili bazı açıklamalardan örnek verecek olursak;

İstanbul Fırıncılar Odası Başkanı Fahri Özer, 5 Haziran'dan itibaren İstanbul'da 300 gram ekmeğin 85 YKr olacağını belirtti.

TEDAŞ'ın sattığı elektriğe yüzde 12.7 zam kararı alındı. Zam, otomatik fiyatlandırma sisteminin başlangıcı 1 Temmuz'dan itibaren geçerli olacak. Böylece bir eve her ay 80 ile 100 YTL arasında bir fatura yansımaları anlamına gelecek.

Bir diğer örnek ise doğalgaz satış fiyatlarının yalnızca son 4 yılda yüzde 88.7 artmasıdır.

Bu örnekleri çoğaltabiliriz fakat ben bu örnekleri zam oranlarının uç oranlarda arttığını, ekonomik krizin daha da derinleştiğini göstermek için belirtmek istedim. Bunun yanında bir ailenin ortalama gelir düzeyine ilişkin Asgari Ücret Tespit Komisyonu kararına baktığımızda 16 yaşından büyük bekar işçi için net 481.55 YTL olan asgari ücret, 1 Temmuz'da net 503.26 YTL'ye yükselecek. Net artış 21.71 YTL olacak. Halen 16 yaşından küçükler için net 414.92 YTL olan asgari ücret, net

432.97 YTL'ye yükselecek. Kapıcılar için net 517.14 YTL olan asgari ücret ise net 542.90 YTL.

Ürünle yapılan zamlarla bir de maaşlara yapılacak olan zamlara baktığımızda arada uçurumların olduğunu görmekteyiz.

Krizin gittikçe derinleşmesi insanların alım güçlerini düşürmektedir.

Düşünsenize aylık 540,60 YTL ile geçinmeye çalışan bir aile giderlerini nasıl karşılayacak? Sadece elektrik faturası 100 YTL, kira, su ve gıda besinlerini nasıl karşılayacak?

İşte tam da tepkilerin arttığı, insanların daha da yoksullaştığı bu süreçte bizlere çok iş düşmektedir. Krizin daha da derinleşeceği önümüzdeki süreçte, halkın tepkileri daha da yükselecektir. Gerek SSGSSS eylemlerindeki kitlesel katılımlar, gerek son yapılan zamlara karşı gelişen tepkiler bize bunu göstermektedir.

Halkın öfkesini örgütlü bir güce dönüştürmek çok önemlidir, bizlere yaşanan sürecin sistemden bağımsız olmadığını, ancak sorunları örgütlü bir duruşla çözebileceğimiz noktasını kavratma konusunda çok iş düşmektedir. Bizler bulduğumuz tüm alanlarda yaz sürecinin rahatını üzerimizden atıp zamlarla ilgili eylemler düzenlemeli, duvar gazeteleri, bildiri vb gibi araçlarla sistemin yüzünü teşhir etmeli ve halkın tepkisini örgütlü bir güce dönüştürebilmeliyiz. Alanlarımızda çalışmalarımızı "dip-ten gelecek dalgayı yüzeyle büyü" şiarıyla ele almalı halkın öfkesini örgütlü bir güce dönüştürmeliyiz.

Mersin'den bir YDG'li

**k kitle örgütlerinin de ulusal hareketin etki-
nde olmasından kaynaklı, hem bu kitle ör-
ütleri doğru bir şekilde harekete geçirileme-
mekte hem de ulusal sorun dışında politika
retilmemektedir.** Bu durumda ülkenin batısında
örülen sınıf birliktelikleri Türkiye Kürdistanı'nda gö-
ilmemektedir. Bu da sınıf hareketinin gelişimi açısın-
an ciddi bir dezavantaj oluşturmaktadır.

Bu eylem süreçlerine ciddi bir hazırlığın olmayışı,
ısak savma zihniyetiyle kitle örgütü yöneticilerinin
ıtlığı basın açıklamaları örgütlenme çalışmaları dı-
nda pek fazla bir adım atılmamıştır. Bunu örneklen-
recek olursak, 13 Nisan SSGSS karşıtı bölgesel Di-
rbakır mitingi ve Diyarbakır'da bölgesel olarak ya-
lması düşünülen ancak gerekli 'izin' alınmadığından
ılayı basın açıklamasına çevrilen bölgesel 1 Mayıs
/leminin örgütlenme çalışmalarında ciddi bir hazırlı-
n olmaması, sendika üyeleri dışındaki kitleye çağrı-
nın yapılmaması bu eylemlere verilen önemi göster-
mektedir. 7 Haziran'da Van'da gerçekleştirilen Barış
e Demokrasi Mitingine katılım ve bu mitingin çalış-
alarında gösterilen çaba, mitinge gidilirken konvoy-
aki araçlara kesilen cezaların hepsinin sendika yöne-
mleri tarafından karşılanması, sorgulanması ve üye-
nde düşünülmesi gereken bir durumun olduğunu
rtaya koymaktadır.

Burada vurgulamak istediğimiz, ulusal sorunun dil-
ndirilmemesi değil, tam tersine sesimizin çıktığı ye-
e kadar ulusal sorunun dillendirilmesi ama bunun
ı, yöntemindeki yanlışlıkların görülmesidir. **Ulusal
orunun çözümünün sınıfsal sorunların yok sa-
ılıp sadece ulusal sorunu dillendirmekle ol-
ayacağına inanılmasıdır. Burada yapılması
ereken, esasın ne olması gerektiğinin iyi kav-
ınmasıdır.**

Sınıfsal mücadele içerisinde ulusal sorunun çözü-
ünü barındırmaktadır. Ezilen ulus olma sınıfsal sö-
ürüyü katmerleştirmek için kullanılmaktadır. Çünkü
mperyalistlerin varlık temelini ekonomik faaliyetler
uşturmaktadır. Bundan dolayı kendi varlıkları eko-
mik faaliyetlerinin gelişmişliğine bağlıdır. Kendileri-
i ekonomik olarak daha da güçlü hale getirebilmek
in kendisinden olmayanları baskı altında tutmak zo-
undadırlar. Bu onların yaşaması için gereklidir. Em-
eryalistlerin varlık zemini halkların baskı altında tu-

de yarı-sömürge yarı-feodal sosyo-ekonomik yapısın-
dan kaynaklı emperyalizme göbekten bağlı olduğun-
dan, ülkemizdeki uşakları da efendilerinden farklı bir
yol izlememekte, onları takip etmektedirler.

Bu durum egemen sistem açısından da gayet iyi bi-
linmektedir ki, politikalarını sınıfsal temelde geliştiri-
mektedir. AKP'nin 2 dönemdir seçimlerde T. Kürdis-
tanı'nda ciddi bir oy potansiyeli elde etmesinin temel
nedenlerinden birisi de budur. Bölgedeki halka eko-
nomik temelli yaklaşımları AKP'nin oylarını arttırmış-
tır. Seçimlerden önce yapılan gıda, yakacak yardımı,
işe almalar, ekmek peynir dağıtır gibi yeşil kart veril-
mesi bize bu tespitin doğruluğunu göstermektedir.
Yine bölge halkının büyük bir umutla beklediği GAP,
mevsimlik tarım işçilerinin büyük kısmını T. Kürdis-
tanı'ndaki halkın oluşturması, son dönemlerde ger-
çekleşen işçi eylemleri, köylülerin toprak talepleri,
kuraklığa karşı yapılan kuraklık mitinglerini doğru bir
şekilde analiz etmek gerekiyor. Bunlar birden ya da
kendiliğinden gelişen durumlar değildir. **Egemen sis-
temin sınıfsal temelde yapmış olduğu saldırı-
lar sonucu ortaya çıkan sınıfsal tepkilerdir.** Yal-
nız bu tepkiler henüz bir bilinç seviyesine ulaşmış de-
ğildir. Kendiliğinden gelişmektedir.

Bize düşen görev buradaki bilinçsizliği bilince çı-
kartmaktır. Kendi gerçekliğimize baktığımızda T. Kür-
distanı'nda ciddi bir örgütlenme yaratabilmiş değiliz.
Faaliyetimizin önemli bir bölümü üniversitelerde bu-
lunmaktadır. Bu durum da bizim halkla olan bağımızı
kısıtlamaktadır. Okulların kapanması ile beraber tatil
süreci de bizler için başlamış oldu ama emekçiler için
tatilden ziyade çalışma dönemi başlamıştır. Yine mev-
simlik işçiler yollara düşecek, köylüler tarlalarda ekin
ekecek. Bizler de bu dönemi halkla zayıf olan bağları-
mızı güçlendirerek geçirmeliyiz. Zira perşembenin ge-
lişi çarşambadan belli olur esprisindeki gibi, bu dönem
uyanmaya başlayan kitleler önümüzdeki dönemlerde
neler yapacağını hissettirmiş durumdadır. Gelişecek
kitle hareketlerine devrimci bir yön verebilmek için
şimdiden onların içerisinde olmalı, onlarla bağlarımızı
kuvvetlendirmeliyiz. Süreci takip edip, analizler yapıp,
yorumlar üretmek tek başına yeterli olmuyor. Aynı
zamanda pratik olarak da harekete geçmemiz gerek-
mektedir. Zaman durmağandır, hareketlidir. Bizim
amacımız da dünyayı temellerinden sarsmak ise, tabiri

nadan yapılan etkinlikler bile anlamından uzaklaştırılarak ele alınmaktadır. Mesela barıştan bahsedilmekte ya da ulusal hareketin istemleri dile getirilmekte, işçilerin uluslar arası birlik-mücadele-dayanışma günü arka plana düşmektedir.

Bölge illerinde 1 Mayıs geleneğinden bahsedememizin en büyük nedeni bölgenin politik dinamikleridir. Yine Diyarbakır'da birçok emekçi direnişi olması rağmen Akyl işçilerinin direnişi, tıp fakültesi çalışanlarının sendikal örgütlenme çalışmaları sonucunda işten atılmaları, Sinan köylülerinin eylemleri başta olmak üzere ağalığa karşı köylülerin örgütlediği birçok eylem-lik mevcut olmasına rağmen yani maddi zemini müsait olmasına rağmen 1 Mayıs geleneğinden bahsedilmesini, sınıfsal taleplerin yeterince değer görmemesini nasıl açıklayabiliriz.

Genel olarak durumun böyle olmasıyla beraber bu durum tek tek kitle örgütlerinde kendini hissettirmektedir. Diyarbakır'da yürüttüğümüz üniversite faaliyetinde bizim açımızdan daha çok öğrenci derneği ile ilgili durumlar söz konusudur. Bölge profilinin bir yansıması da öğrenci derneğinde kendini göstermektedir. Öğrenci derneklerinin öz örgütlülük olduğundan hareketle, öğrencilerin ekonomik-akademik sorunlarına duyarlı olmaması gerektiğini bilmekteyiz. Çokça karşılaştığımız üzere öğrenci derneği bu misyonu tam anlamıyla yerine getirmemektedir. Örneğin geçen yıl birinci sınıflara verilen öğrenci kartı için istenen 20 YTL'lik para için öğrencilerin doğal olarak rahatsız olması ve bu rahatsızlığın bir şekilde bizim gündemimize girmesiyle beraber bu sorunu işlemek için öğrenci derneği ile görüşmemize rağmen "farklı gündemler nedeniyle" öğrencilerin talebi reddedilmiştir. Benzeri yaklaşımlar yurt ve kantin boykotlarında da kendisini göstermiştir. Geçen sene yurttaki boykotta öğrencilerin kendi sorunları etrafında örgütlenmeye ne kadar müsait olduğu da görüldü. Yine eğitimin ticarileştirilmesi üzerine yaptığımız sınıf konuşmalarında da bu yönlü gündemlere olan ilgi de ortaya çıkmıştır. Kısaca şu sonucu çıkarabiliriz öğrenciler kendi sorunları etrafında örgütlenmeye müsaittir ve bu potansiyelin açığa çıkarılmaması sisteme karşı mücadelemizde bizi zayıf düşürmektedir.

Bölgemizdeki birçok DKÖ'nün kitlelere açık bir örgütlenme anlayışının olmadığını da söyleyebiliriz. Öğ-

leri doğal olarak derneği dar tutan, yurtsever kitle dışındaki kitleye kendini kapatan, üye yapmayan bir anlayışın ortaya çıkmasına neden olmaktadır.

Bahsettiğimiz bu anlayış T. Kürdistanı'nda kitle hareketliliğinde kendisi göstermektedir. Özellikle son dönemde SSGSS karşıtı eylemlere, emekçi eylemlerine yeteri kadar önemin gösterilmediği bir pozisyonun oluşmasına, öğrencilerin akademik-ekonomik sorunlarına belli bir duyarlılığın oluşmasına neden olmaktadır.

Bu tablo karşısında bizim nasıl davranmamız gerektiği çok önemli bir yerde durmaktadır. Demokratik kitle örgütlerine girip çalışma yapmanın önemi ortadayken özellikle T. Kürdistanı'nda nasıl faaliyet yürüteceğimiz önem arz etmektedir. Kitle örgütlerinin sadece ulusal çelişkileri işlediğinden bahsettik peki buna karşılık biz de sadece sınıfsal çelişkileri mi işleyeceğiz? Sadece sınıfsal çelişkileri işlememiz de bizi farklı bir yanıla sürükleyecektir.

Belirtmek gerekir ki ulusal çelişkileri işlememizin nedeni kitlelere yakınlaşmak, bunun üzerinden iş yapmak değildir. Bu ülkede Kürt ulusal sorunun temel sorunlardan biri olduğu gerçeğidir. **Ulusal ve sınıfsal çelişkileri yaratıcı bir şekilde işleyebildiğimiz oranda Kürt halkı bizi sahiplenecektir.** Tabii ki bunları yapabilmek için kitlelerle bağ kurmak gerekir. Bunun da yolu kitle örgütlerine girip çalışma yürütmektir. Yoksa tek başına öğrenci derneğini eleştirmemiz bir işe yaramayacağı gibi devrimci bir tarz olmayacaktır. Öğrenci derneği böyle yapıyor şöyle davranıyor demek yapıcı bir eleştiri olmadığı gibi bir sitemden öteye gitmeyecektir. İçerisinde olmadığımız, bilmediğimiz şeyi değiştirmek gibi bir durumumuz söz konusu değildir.

Ayrıca şu gerçeği gözden kaçırmamak gerekir ki ulusal sorunun da temeli sınıfsaldır. Ulusal sorun daha fazla hissediliyor olsa bile sorunun yükseldiği temel sınıfsal çelişkiler üzerinden yükselmektedir. Bu hiçbir şekilde ulusal sorunu reddettiğimiz anlamına gelmemelidir. Reddettiğimiz anda Türk milliyetçiliğine düşeriz. Sınıfsal çelişkileri reddettiğimiz anda da Kürt milliyetçiliğine kayarız. Bu gerçeği göz ardı etmeden davranmamız gerekiyor. Sonuç olarak bizim kitle örgütlerine girip niteliğini yükseltmek gibi bir görevimiz vardır. Bu görevi bilince çıkardığımız oranda Kürt halkının içine nüfuz edeceğiz.

da devam etmektedir. Bunların yanı sıra gerici-feodal değer yargıları, töre ve gelenekler çemberinde Kürt kadınları; töre cinayetleri, çok eşlilik, berdel, zorla erken yaşta evlendirilme, namus cinayetleri, akraba evlilikleri, şiddet, eğitim hakkının kısıtlanması gibi bir dizi sorunla da karşı karşıyadır.

- Diyarbakır'da Ayşegül A İparşan adlı kadın, eşi tarafından 'hayat kadınlığı' yapıyor denilerek öldürüldü.

- Siirt'te Murat Kızıllan'la evlendirilen Dilber Özer, eşi tarafından bakire olmadığı gerekçesiyle öldürüldü. Yapılan otopside Dilber Özer'in anatomik bakire olduğu öğrenildi.

- Diyarbakır'da 15 yaşındaki N.B. isimli kadın, eski nişanlısı tarafından evinin önünde 9 yerinden kurşunlandı.

- Mardin'de 27 yaşında ve üç çocuklu Şemse Temel, eşinden gördüğü şiddete dayanamayıp intihar etti.

- Batman'da 28 yaşında ve beş çocuklu A. böcek ilacı içerek intihar etti. Ölmeden önce yarım yamalak Türkçesiyle sevgi ve şefkat eksikliğini anlatabildi. Saygı görmediğini söyledi.

Bunlar, geçmiş yıllarda burjuva-feodal basına yansıyan haberlerden sadece birkaçı. Yansımayan onlarcasının varlığı ise hepimizce aşikardır.

Bölgede yapılan çeşitli araştırmalara göre, Kürt kadınının büyük çoğunluğunun geliri asgari ücretin altında veya hiçbir geliri yok. Çoğunluğu değişik düzeylerde şiddet mağduru. Yarısından fazlası okur-yazar ya da herhangi bir eğitim kurumundan mezun değil. Yine büyük çoğunluğunun sosyal güvencesi yok.

Asgari ücretin altına inen derin yoksullukla paralel giden şiddet, gerici-feodal baskılar, eğitim haklarından yoksunluk, asgari-sosyal ihtiyaçların bile karşılanmaması, ev içi yoğun emek sömürsü, siyasal baskı ve dahası... Devletin imha ve inkar politikaları, savaş ve zorunlu göçlerin travması. Faili meçhullerin, dini değerlerin yarattığı psikolojik basınç.

İşte Kürt kadınlarının sorunlarının tablosu!

Son on yılda başta Batman olmak üzere tüm Kürt il ve ilçelerinde kadınların intihar oranlarında istikrarlı bir yükselme

kadınların oluşturduğu intihar vakalarında yaş sınırı 13'e kadar iniyor. Burjuva-feodal medya ise intihar olaylarını sadece bireysel bir eylem olarak değerlendirip magazinellerde haber yönüyle vererek, hizmet ettiği sınıfların sorunla ilgili bakış açısını da yansıtmış oluyor. Ancak intiharlar; sadece bireysel bir eylem yani kendi içinde psikolojik çözümler gerektiren bir durum değil, toplumsal bir sorundur ve bu düzeyde çözüme ihtiyaç vardır.

Türk egemenleri, Kürt kadınlarının sorunlarını sözde 'çözme' amaçlı GAP bünyesinde özel bir alan çalışması olarak ÇATOM'ları (Çok Amaçlı Toplum Merkezleri)

oluşturmuşlardır. ÇATOM'ların hedef kitlesi 14 yaş üstü genç kız çocukları ve kadınlardır. ÇATOM'ların iki temel amacı var: Birincisi, kadın emeğini en ucuz pazarlamak. Bu çerçevede kadınlara el sanatları, nakış, biçki-dikiş, gümüş işleme öğretilerek hediyeelik eşya vb. üretimi yapılmaktadır. Bu ürünler değerinin çok altında bir ücret karşılığında pazara sunulmaktadır. İkincisi, Kürt dilini asimile etmektir. Okuma-yazma kurslarının merkezi ÇATOM'lardır. Bunun yanı sıra 'Haydi kızlar okula' vb. kampanyaların da asıl hedefi Kürt çocuklarını asimile etmektir.

Elbette kadınların okur-yazar olması, eğitime katılımı savunulmalıdır;

ancak asimilasyon üzerine kurulmuş bu girişimleri ve evleri atölyeye çeviren ucuz emek sömürsünü onaylamak mümkün değildir. **Kürt kadını kendi dilinde Kürt çocukları anadillerinde eğitim görebilmelidir.**

Hepimizin de bildiği gibi sorunu üretenin, çözüm üretme gibi bir işlevi olamaz. Dolayısıyla da egemenlerden Kürt kadınlarının sorunlarını çözmelerini beklemek hayalcilik olur.

Kürt kadınlarının kurtuluşu, genel olarak kadınların kurtuluşundan bağımsız değildir. Kadın sorunu; kadının üretim araçlarından uzaklaşması, özel mülkiyetin ve sınıfların ortaya çıkmasıyla başlamıştır. Dolayısıyla da ancak bir alt-üst oluşla tam ve gerçek çözüme kavuşacaktır.

'Proletaryanın devrimci sınıf mücadelesi olmaksızın kadınların gerçek ve tam kurtuluşu olanaksızdır. Kadınlar bu mücadeleye katılmaksızın kapitalizmin parçalanması, sosyalist yeniyi yaratma olanaksızdır.' Clara Zetkin

Bu ülkede yaşam güvenliği var mı?

Egemenlerin, devrimci hareketleri yok etmek için uyguladığı politikalarından biri de sınıf hareketlerinin ve sınıf mücadelesinin öldüğünü iddia ederek; geleceğin olmadığını, sömürünün bir kader olduğunu söyleyerek emekçi halkımıza umutsuzluk aşılamaya çalışmalarıdır. Onlar bunları söyleyedursun son yıllarda güvencesiz, güvenliksiz ve kötü koşullara sahip işlerde çalışmak durumunda olan emekçilerin çeşitli grevler, eylemler aracılığıyla hareketlenmesi bu iddialara cevap niteliğindedir. Etekleri tutuşan egemenler bu yüzden bu eylemleri, grev ve direnişleri "gerekirse" kanla bastırma yoluyla bitirmeye çalışmaktadır. Sistem Tek-Gıda İş'in işbirlikçi tutumuna rağmen Tekel'in özelleştirilmesine karşı çıkmak için sokağa dökülen eylemcilere, yine

son birkaç yıldır parça parça yürürlüğe sokulmaya çalışılan SSGSS yasasına nihayet bu sene kitlesel bir karşı koyuş sergileyen emekçilere azgınca saldırmıştır. Yine son 2 yıldır 1 Mayıs'ın Taksim'de kutlanmasına olağanüstü hal ön-

lemleri alınarak bütün kentin mağdur edilmesi, ülkede demokrasi olduğunu iddia eden faşistlerin gerçek yüzünü halka açıkça göstermiştir. Halk muhalefetinin yükselmeye başlamasıyla birlikte kolluk güçleri her geçen gün daha fazla teşhir olmaktadır böylece.

Ülkemizde bu tür saldırıların sürekli yaşandığını bildirebiliriz. Yine geçen günlerde Sivas'ın Yıldızeli ilçesine bağlı Banaz Köyünün arazisinden su almak için köyde kazı çalışmalarına başlayan yetkililer köylülerin direnişiyle karşılaşınca jandarmayı devreye soktu. Kaplıca turizmini geliştirmek amacıyla köye yapılması planlanan 5 yıldızlı otele verilecek su çalışmaları, köylülerin suyunu tehlikeye sokacağından dolayı köylülerin eylemleriyle karşılaş-

çok köylünün sağlığını olumsuz etkiledi ve hastaneye kaldırıldıktan sonra taburcu edilen 85 yaşındaki Ömer Soyutek köye geldikten sonra yaşamını yitirdi. Olayın sonrasında olası tepkileri engellemek için devlet iş makinelerini ve jandarmayı köyden çekti. Planlarını tepkiler azalınca tekrar hayata geçirebilmek için köye gelmek üzere tabi ki.

Egemenler bu örnekte de olduğu gibi halkımızın en doğal taleplerine bile azgınca saldırmaktadır.

Ayrıca onların deyimiyle terörist olmaya hiç gerek yok saldırılarına maruz kalmak için. Her an her yerde ölümle burun buruna kalınabiliyor bu ülkede. Kimileri dur ihtarına uymuyor, kimileri ise polislin düğmesini ko-

parıyor. Nihayetinde bütün bu insanlar, devletin gözünün önünde birden bire azılı suçlu haline gelebiliyor. Saldırı onlar için o kadar doğal hale gelmiş ki, öldürmek için illa bir eylem, bir suç potansiyeli aranmıyor artık.

Dediğimiz gibi, çeşitli haklarımız gasp ediliyorken, en temel haklarımızdan biri olan yaşam hakkımız tümünden tehlikede. Köylülerin en doğal karşılanabilecek eylemlerine dahi azgınca saldıranlar her an her yerde birilerini gözlerini kırpmadan katledeceklerdir. Tıpkı Bayat Köyü'ndeki gibi.

Ancak sandıkları gibi gelişmeyecektir hiçbir şey. Onların saldırılarını arttırması, emekçilerin kararlı duruşlarını da arttırmaktadır. Artık haklar için daha fazla direnişe başvurulmaktadır. Henüz örgütlü bir duruştan yoksun olmalarının getirdiği bir dağınıklık yaşasalar da bizlere düşen sorumluluğun da yardımıyla devasa bir güce dönüşecektir.

rıkmak gibi bir amaç gütmemektedir ve böyle bir çalışma tarzı yoktur. Ancak YDG, mevcut gerçekliği tahlil ederken aşizm tespitini de yapmaktadır. Bu nedenle YDG, koşullar el verdiği ölçüde demokratik ağırlıklı bir çalışma tarzına sahip olmalıdır. Çünkü YDG, sistemi yıkmayı hedefleyen komünistlerin değil, anti-faşist, anti-emperyalist ve anti-feodal halk gençliğinin örgütüdür. YDG, nitelik olarak demokratik bir kitle örgütüdür.

Bu kadar farklı örgütlenmenin ve örgüt biçiminin nedenini, somut ihtiyaçlar olarak konumuzun başında formüle etmiştik. Burada verilebilecek belki de en güzel örnek, tarihsel olarak sendikaların ortaya çıkış biçimleridir. Ekonomik hakları için işçilerin bir araya gelerek kurduğu bu birlikler, bu nitelikleri nedeniyle **kendiliğinden** örgütlerdir. **Ekonomik temelli ve işleyişe demokratik olan bu örgütlere, ayırım gözetmeksizin tüm hedef kitlesini kucaklaması koşuluyla öz örgütlülük dediğimiz binmektedir.** Sendikalar, kooperatifler, öğrenci dernekleri, liseli öğrenci birlikleri bu sınıflamada örnek olarak gösterilebilecek örgütlenmelerdir. Aynı şekilde sim olarak verdiğimiz bu örgütler, çalışma tarzı açısından az önce belirttiğimiz kriterlere uymadığı müddetçe öz örgütlülük ismini almayı hak etmezler. Örneğin bir öğrenci derneği, üye kriterlerini öğrenci olmak ve kendi özlük haklarına sahip çıkmak dışında bir nedenle genişletirse öğrencilerin öz örgütü' olmaktan çıkacaktır. Burada konuyu açıklamak için YDG'den örnek verebiliriz.

YDG, mevcut kriterleri ve çalışma tarzıyla halk gençliğinin öz örgütlülüğü değildir. Eğer YDG'ye bir misyon verilecekse, şöyle söylenebilir: YDG, anti-faşist, anti-emperyalist ve anti-feodal halk gençliğinin öz örgütlülüğüdür. Ya da deolojik olarak komünizm hedefli bir partiye, sınıf bilinçli proleterlerin öz örgütlülüğü diyebiliriz ama işçi sınıfının öz örgütlülüğü diyemeyiz. Görüleceği üzere, öz örgütlülük neselesi, kapsadığı kesimin örgütü olmasıyla anlam kazanan bir kavramdır. Bu kapsanan kesim ve sağlanan ortaklık da örgütün hedeflerini belirleyen başlık olarak görülmelidir. Tüm işçileri kapsayan bir sendika, doğrudan sistemi yıkmaya amacı güdemaz. Çünkü bugünkü gerçeklik içerisinde tüm işçilerin ortaklaştığı konu, sistemin değişmesi değildir. Aynı şekilde tüm öğrencileri kapsayan bir dernek, öğrenci olmaktan kaynaklı karşılaşılan ortak sorunları ortadan kaldırmayı hedeflemek zorundadır.

Bu tespiti yaptıktan sonra, örgütlerin niteliğinin değiş-

miz gerekeceği sonucuna varabiliriz. Peki, "en geniş kitle örgütleri neden demokratik tarzda işlemelidir?" sorusunun cevabı, esasta kendi içerisinde gizlidir. Geniş bir kitlenin demokratik kazanım mücadelesini veren örgütler, o kitlenin kendi örgütüdür ve asla bir zümreye, kesime bu yetki devredilemez. İşte bu nedenle bu örgütler demokratik ağırlıklı örgütler olarak çalışmalıdır. Burada biraz mantık yürütmeye, merkezîyetçi örgütlerin de merkezîyetçi olmalarını gerektirecek koşullar ortadan kalktıktan sonra esasta demokratik işleyişini benimseyecekleri sonucuna varabiliriz. Çünkü nihai olarak Komünist Partisi de sınıf bilinçli proleterlerin öz örgütüdür ve faşizm koşulları ortadan kalktıktan sonra esasta demokratik işlenmesini sağla-

mak gerekecektir. DKÖ'lerden siyasi partilere doğru yaptığımız bu tespitten çıkarmamız gereken sonuç, işleyişte, merkezîyetçiliğinin nihai olarak geçici, demokrasinin ise kalıcı olacağı sonucudur.

Ancak konumuza geri dönersek, DKÖ'lerin önemine daha fazla değinmemiz gerekecektir. Daha önce de bahsettiğimiz gibi sendikalar, kendiliğinden ortaya çıkmış örgütlerdir. Çünkü bu örgütlerin oluşması için dışarıdan bir müdahaleye gerek yoktur. Kitleler, ortak sorunları nedeniyle bu örgütlenmeleri kendileri kurarlar. Ekonomik temelli ve ağırlıklı olarak mesleki ortaklık hedefleyen tüm örgütler, bu nedenle kendiliğinden örgütlerdir. Her ne kadar günümüzde bu örgütlerin kendiliğinden kurulması oranında ciddi bir düşüş yaşansa da ve her ne kadar bu örgütlerin birçoğu günümüzde dışarıdan müdahaleyle kurulsa da bahsi geçen bu örgütlerin kendiliğinden olması durumu değişmemektedir. **Dışarıdan müdahaleyle kuru-**

ki halk gençliğinin tamamının aynı çelişkilerden kaynaklı anti-faşist anti-emperyalist ve anti-feodal mücadelede örgütlenebileceğini söylüyorsak bu düşünüş aklımızın bir kenarında mutlaka kalmalıdır. Ancak koşullar nedeniyle bugün için bunun gerçekleşmesi kolay değildir. Geniş kitleler, dışarıdan müdahaleye gerek kalmaksızın ya da bu müdahaleye çok ihtiyaç duymaksızın, en basit, en temel hakları için bir araya gelebilirler. Bizler devrimciler olarak, sorunlara asgari düzeyde de olsa genel bir çerçeveden bakabiliriz ve örneğin aldığımız eğitim nedeniyle ABD'nin Irak'taki işgalini ülke olarak ABD'nin ya da kişi olarak Bush'un "kötü" olmasıyla açıklamanın mantıksızlığını biliriz. Bizler bu sorun karşısında emperyalizmin niteliğini, çıkarlarını görebilenler olarak "emperyalizme hayır" sloganının ne anlattığını da kavrayabiliriz. Yine faşizme karşı mücadelenin ne olduğunu, bir baskı ve zor aygıtı olan devletin başkalarına normal gelen saldırılarının arkasında faşizm gerçeğinin olduğunu biliriz. **Ancak tüm bu bilgilerimiz, bize doğuştan bahsedilen kerametler değil, sınıf mücadelesinin içerisinde edindiğimiz bilgilerdir.** O halde genel olarak kitlelerin, tüm bu saydıklarımızı kendiliğinden kavramasını beklemek çok da anlamlı değildir. Bunun yerine genel bir kitlenin parçası olduğunu kavrayana kadar lokal kitleler, kendi lokal sorunlarıyla ilgilenirler. Bu tespit, materyalist diyalektik dünya görüşünün en temel konularının açıklanmasıyla da kanıtlanabilir bir durumdur. Kendisini öğrenci olarak görmeyen birisi öğrenci olmasından kaynaklanabilecek sorunların da farkında değildir. Kendisini A üniversitesinin sosyoloji bölümü öğrencisi olarak gören birisi, sosyoloji bölümünde okuyan diğer öğrencilerle aynı çelişkileri yaşadığının farkında olacaktır. Kendisini A üniversitesinde okuyan tüm öğrencilerle aynı gören bir öğrenci o üniversitedeki tüm sorunları da görecek ve üniversitesinde öğrencilere karşı girilen bir saldırıyı da kendisine yapılmış gibi sahiplenecektir. Kendisini Türkiye'deki tüm üniversite öğrencileriyle ortak zeminde gören bir öğrenci ise okulundaki ve diğer tüm okullardaki aynı saldırıları görerek, saldırıların aynı yerden geldiğini anlayacaktır ve kendisini tüm dünyadaki üniversiteli öğrencilerle aynı zeminde gören bir öğrenci aynı saldırıları görünce bu saldırıların arkasında uluslararası bir gücün olduğunu kavrayacaktır. Çok kaba bir şekilde temel sorunun aidiyet olduğunu söyleyebiliriz.

Mücadeleyi genişletmek, aynı zamanda onun niteliğini de geliştirmek anlamına gelir diyebiliriz. A üniversitesi öğrenci derneği, dolaysızca kendi üniversite-

tüm Türkiye öğrenci derneklerinin oluşturduğu bir konfederasyon olsaydı, bu konfederasyon, tüm ülkedeki öğrencilerin ortak sorunlarını işleyeceğinden kaynaklı, niteliksel gelişmenin de önünü açacaktır. O halde niceliksel genişleme, niteliksel gelişmenin koşullarını yaratabilir diyebiliriz. **Daha genel bir mücadele, daha geniş bir bakış açısını, daha geniş bir bakış açısı da politik kavrayışın artmasını sağlayacaktır.** Kendiliğinden ve bir fabrika sınırları içerisindeki işçi mücadelesi patrona karşı bir mücadeledir ancak işçilerin tamamının birleştiği bir örgüt, bir bütün patronlar sınıfına karşı mücadelenin zeminini yaratacaktır. Birincisi daha çok ekonomik temelliysen, ikincisi bu ekonomik bakış açısından doğal olarak daha kapsamlı bir yere denk düşecektir. Bu nedenle bizlerin salt bu anlattığımız anlayış doğrultusunda yerelerde kuvvetli DKÖ'lere ihtiyaç duyduğumuz ve bunları zamanla bir merkezde birleştirme göreviyle karşı karşıya olduğumuz açıktır. Bölünmüş, parçalanmış durumda olan kitlelerin, bu gerçekliği tersine çevirmeden bütünlüklü bir mücadele verebilmesi mümkün değildir. **Bu nedenle her nerede olursa olsun kitlelerin mücadelesini birleştirmek, YDG'nin amaçlarından birisidir.**

Ancak en azından bugünkü koşullarda bu konuyu tartışmak yerine yerelerdeki örgütlerde neler yapacağımızı tartışmak daha faydalıdır. Bizim faaliyetimiz açısından kitlelerin önemi, tartışılmaz derecede önemlidir. Özlemine duyduğumuz halk demokrasisi, yani gerçek anlamda bir demokrasi, halkın yönetim inisiyatifinin gelişmesiyle sağlanabilir bir durumdur. İkincisi, kitlelerin mücadeleyi sahiplenmesi ve kendi haklarına sahip çıkması olmadığı müddetçe bu hak kazanımını asla başka bir kuvvet gerçekleştiremeyecektir. Ve yine kendi hatalarımızı, eksikliklerimizi en iyi görebileceğimiz yer bizzat kitlelerin içerisidir. Aynı şekilde her ne kadar siyasal mücadeleye yaklaşımımızda farklılık olsa da bizler de kitlelerin parçası olduğumuzu unutmamalıyız. İşte tüm bu nedenlerle kitlelerin kendiliğinden mücadelesi ve daha gelişmiş tüm mücadeleleri oldukça önemlidir. Ve işte bu nedenle yoğun bir çabayla bizler bu mücadelenin içerisinde yer almak zorundayız.

Kitle örgütlerinde niteliği artırma görevimiz olduğundan bahsetmiştik. Bu görev, olduk olmadık yerlerde "sol" ve keskin sloganların dillendirilmesi ile gerçekleştirilemez. **Henüz kendiliğinden niteliğini kazanamamış olan örgütlerde "sol" sloganlar ileri sürmek kitlelere kapıları daha baştan kapatmak demektir.** Burada şu hataya düşmemek gerekir: bizler, kitlelerin aşamalı olarak

Aynı anda birçok işi yerine getirebilmek...

Alanlarımızın genel faaliyetine baktığımızda görüyoruz ki yoldaşlarımız genel anlamda fedakarca çalışmalarda bulunuyor ancak istenilen başarı gerçekleştirilemiyor. Süreç bize çok yönlü hareket etmeyi, birçok görevi yerine getirmeyi dayatırken bunların hepsinin ya da büyük çoğunluğunun yaşama geçmemesiyle karşılaşabiliyoruz.

Son kampanyamız politikaları doğru bir şekilde uygulayan alanlarımızda önemli deneyimler kazanmamızı sağlamış, çevre çeperimizin fazlaşmasıyla sonuçlanmış, moral motivasyon açısından olumlu etkileri görülmüştür.

Kampanyamızın geniş kitlelerin bilinçlenmesini, söz, yetki ve karar haklarına sahip çıkmasını savduğunu belirtmiştik. Şüphesiz bu politika en geniş kitlelere götürülebilecek bir politika olmasının yanı sıra çok çeşitli araç ve yöntemle işlenmesi, aynı anda çok değişik yolların denenmesi kampanyanın başarısı açısından önemlidir.

Bazı alanlarımızda buna yönelik olumlu bir gelişmeden bahsedebilirsek de istenilene ulaşmamızda daha epeyce yolumuz olduğu da bir gerçektir. İşte kronikleşmiş eksikliklerimizden birisi de aynı anda birçok işin yerine getirilmesi konusunda yaşadığımız sıkıntıdır. Alanlarımızın genel faaliyetine baktığımızda görüyoruz ki yoldaşlarımız genel anlamda fedakarca çalışmalarda bulunuyor ancak istenilen başarı gerçekleştirilemiyor. Süreç bize çok yönlü hareket etmeyi, birçok görevi

bunların hepsinin ya da büyük çoğunluğunun yaşama geçmemesiyle karşılaşabiliyoruz.

Sınıf mücadelesi bize çok yönlü olmayı, birden fazla görevi yerine getirmeyi dayatmaktadır. YDG'yi dağıtmak, politikalarımızın alan özgüllerinde yaşam bulması için çaba harcamak, çok çeşitli ajitasyon/propaganda faaliyetlerine başvurmak ve A/P araçlarını çeşitlendirerek faaliyetimizi sürdürmek, halk gençliğinin özörgütlülüklerinin yaratılmasına öncülük etmek, var olanları geliştirmek, bunu yaparken YDG'yi güçlendirmek, geliştirmek, ağırlıklı olarak üniversite gençliği içerisinde çalışma yürüttüğümüzden kaynaklı işçi-emekçi ve mümkünse köylü kitleleriyle bağlarımızı geliştirmek ve daha sayamayacağımız vb birçok görevin yerine getirilmesi yeni demokrasi mücadelesi açısından önemlidir. Bunların yerine getirilmesinde ki her eksiklik sınıf mücadelesi üzerinde etkisini gösterecek, halk kitlelerinin acılarının daha fazla sürmesine neden olacaktır. Sınıf mücadelesi bize çok yönlü görev-

**NEO-LIBERAL
SALDIRILARA
KARŞI
BİRLEŞİK
MÜCADELE**

WWW.YDGENCLIK.NET

Sınıf savaşımında inceleme-araştırmanın rolü

Sınıf mücadelesinin gelmiş olduğu aşamada günümüzün pratik sorunları ve bu sorunlara yaklaşımda açığa çıkan yüzeysellik, tek yanlı değerlendirme yani sorunların derinine inememe doğallığında da çözüm üretmemeye gerçekliği ile karşı karşıya olduğumuz bir gerçektir. Gerçeklikten hareket ederek mevcut örgütsel durumumuzun sıkıntılarını çözenin yönteminin ise salt pratikte ışığa çıkan bu sorunları/sıkıntıları yine pratikte çözmeye yaklaşımı gerçekliğe uygun düşmeyecektir. **Emperyalist-kapitalist sistemin tasfiyecilik merkezli ideolojik saldırılarının sonucu olarak kitlelerde politikaya ilgisizlik doğallığında kendi sorunlarına ilgisizlik olarak görülen gerçeklik devrimci safları ise ideolojik-politik yetmezlikler sonucu devrim ve halkın sorunlarına karşı yetersiz çözümler kalmayı ve yaklaşmayı getiriyor.** Bu durum devrimci saflarda kırılmalar yaratırken kitlelerde ise alternatifin olmadığı bir sömürü sistemine ve onun uygulanmasına boyun eğme sonucunu doğurmaktadır. Kısa devrimci hareket görevlerini yerine getiremezken kitleler umutsuzluğa her geçen gün daha da sürüklenmektedir.

Günümüz gerçekliği böyle iken emperyalizmin ideolojik saldırılarına karşı geliştirilmesi gereken tavır esasen ideolojik hatta olmakla birlikte yapacağımız müdahalelerin altını dolduracak pratik görevlerimiz bulunmaktadır. Pratik görevlerimiz ise kitle çizdiğimiz olan kitlelerden kitlelere görevini hayata geçirerek, halkın sorunlarını gönen, halkın sorunlarını devrimin sorunlarına çözüm getirecek doğrultuda yorumlayan ve kitlelerin taleplerini devrimin hedefleriyle en gerçekçi bir biçimde birleştirmektedir. Açlığın, yoksulluğun, ezilmişliğin, hak gasplarını

doğrusu olan Marksizmi-halkımızı kurtaracak en büyük silahı ve bu silahın kullanılması gerektiğini göstermek gibi bir görevimiz olduğunu bilince çıkarmalıyız.

“Nesnel gerçeklerle doğrudan ve doğru ilişki kuralım” (8. Konferans Kararları) Bu belirleme görevlerimiz temelindeki görüşlerimize ışık tutmalıdır. Karşıımıza çıkan sorunları görebilir ve çözümler üretebiliriz. Gerçeklerle doğru ve doğrudan ilişki kurmak ise bu noktada bir çabayı, hem de yoğunlaşmış bir çabayı gerektirir. Eğer ki gerçekler pratikten çıkan sonuçlar ise iyi veya kötü sonuçlar olduğuna bakılmaksızın değerlendirmek, dersler çıkarmak ve gelecekte önümüze ışık tutacak pratiklerimize yön verecek bir yönelime dönüştürmek gerekir. Bunun yöntemi ise diyalektik materyalist yöntemi kullanmaktır. **Diyalektik materyalist yöntem özünde zıtların birliği ve mücadelesi iken, diğer yanı ise somut koşulların somut tahlil edilmesini teşkil etmektedir.** Yeterli düzeyde inceleme araştırma yapmak ve yaptığımız bu inceleme araştırmanın sonuçları üzerinden doğru tahlillere varabilmek somut şartları nesnel gerçekler üzerinden somut olarak tahlil etmek diyalektik yöntemin esasını oluşturmaktadır.

Somut şartların tahlil edilmesi için inceleme araştırma yapmalıyız, diyoruz. Peki, ne anlamalıyız inceleme araştırmadan?

Koşulları incelemek, somuttan çıkardığımız sonuçlarla gerçekliği kavramak, gerçekliği kavrayarak önümüze görevler koymak ve yerine getirilen görevler üzerinden yeni inceleme araştırma faaliyetine girişmek ve inceleme araştırmayı pratik faaliyetimizin sürekli bir parçası, pratikten koparılmayan ve onu bütünleyen bir parçası olarak görmek ve çıkarılan sonuçları pratikte uygulayarak

Bir şiddet eylemi olarak tecavüz; Pippa Bacca'nın tecavüz edilerek öldürülmesinden sonra gündemimize eskisinden daha çok girer oldu. Pippa'nın çıktığı barış yürüyüşü bu topraklarda hüsrarla sonuçlandı. Kurban Avrupalı bir yabancı olduğundan burjuva medya tarafından riyakarca mahcubiyet tablosu oluşturulmaya çalışıldı. Halbuki önceki tecavüz vakalarından bildiğimiz üzere (özellikle) yabancılara tecavüz meşrudur. Yabancı demek bizden olmayan demektir kısacası.

"Türk'ün Türk'ten başka dostu olmadığına göre"... Yani gösterilen mahcubiyetin tek nedeni Avrupa'ya rezil olmamızdır. "Yoksa yabancı kadınlar fuhuşa yatkındır. Bedeni üzerinden her türlü hesabı yapılmaya müstahaktır".

Tüm bunları söylerken tecavüzün salt yabancı kadınlara özgü şiddet eylemi olduğunu söylemiyoruz.

Böyle bir görüş ortaya atılırsa da bu görüşü çürütmek çok zor olmayacaktır. Örneğin kadın kocasının cinsel ilişkiye girme isteğini reddedince kocası tarafından dava edilir. Mahkeme kocayı haklı bulur. Ya da geçen yıl-çaşı kutlamalarında yaşanan tacizde tacizcilere 47 YTL'lik komik bir ceza kesilmiştir. Örneklerden de görüldüğü gibi bu ülkenin mahkemesi kadını erkeğin malı saymaktadır.

Tüm bunlara rağmen tecavüz vakaları münferit olarak değerlendirilmektedir. Bu tarz tecavüz vakaları Türkiye'ye özgü olamasa da bu vakaların Türkiye'ye özgü yanları bulunmaktadır. Tecavüzün nedenlerini tespit etmeden, sonuçları üzerinden yaklaşımları gözlemek sistemin karakteristiğini, sistemin kendine özgü yanlarını ortaya koyacaktır.

Toplumda yaygın olan bir inanişe göre tecavüze teşvik eden uyarıcılar önemli bir yerde durmaktadır. Kadın açık seçik giyinirse tecavüze davetiye çıkarır. Geç saatlerde dışarı çıkarsa keza yine böyle. Ata-

lar"ımızdan alıntı yapacak olursak da "dişi köpek kuyruğunu sallamazsa erkek köpek peşinden koşmaz". Mesleki ayrımlar gözetilerek yapılan bir araştırmada bu inanışlara sahip mesleklerin oranı tespit edilmeye çalışılmıştır. Sonuç olarak % 66 gibi bir oranla "herkesin güvenliğinden sorumlu polisler" başköşeyi kapmışlardır. Bu da burjuva-feodal sistemin yozluğunun açık bir göstergesidir. Örnekleri çoğaltacak olursak T. Kürdistanı'nda kirli savaş yürüten TC ordusunun eyleme sal-

Bir şiddet eylemi:

TECAVÜZ

dırı duyurusunu polisler şu anonsla bildirmişlerdir: "Bacılarınızı yollayın jandarmalar geliyor". Gözaltılarında, tutukluluk hallerinde tutsaklara yapılanlar da cabası. Maraş Katliamı'nda sokak ortasında tecavüze uğrayan genç alevi kadınlar belleklerimizde yer edinmiştir.

Böylesine bir tabloyla beraber taciz-tecavüz o kadar olağanlaşmıştır ki her 6 kadından 1'i taciz veya tecavüze maruz kalmaktadır. Tecavüzün bu kadar olağanlaştığını Pippa'nın katilinin sadece birkaç gün sonra bir akrabasının düğününde utanmazca çektiği halayları gördüğümüzde daha canlı hissetmişizdir. Taciz-tecavüzün farklı bir versiyonu olan ensest ilişkiler, çocuk istismarları bile hızlı bir şekilde yaygınlaşarak gündelik yaşamın sıradan olayları haline gelmiştir. Bu tablonun nedenleri arasında illa ki psikolojik nedenler vardır. Fakat sorunun tali yönünü teşkil etmektedir. Sorunun esas nedeni toplumsaldır. Burjuva-feodal sistemin çürümüş yoz kültürüdür.

döneminde bu durum köle olan kadın ve erkek için geçerli iken daha sonra bu düzen aile içine yerleşmiştir. Zaba evde söz sahibi olan tek kişi olmuştur. Çocukları üzerinde her türlü tasarruf hakkına sahip olan babanın kızını "verme" karşılığında belli bir miktar mal alması zamanla gelenek haline almıştır.

Kadını ekonomik bir metaya indirgeyen başlık parası geleneği, genelde kadının üretime katkısının yüksek, ama evlilik konusundaki şerhliğinin kısıtlı olduğu toplumlarda görülmektedir.

ÇEŞİTLİ İSTATİSTİKLER

Başlık parasını doğru bir uygulama olarak gören az sayıda evli kadının yarısından fazlası ekonomik nedenlerle, % 16,9'u "kadının değerini gösterdiği" için, % 13,4'ü bir töre olduğu için, % 5,5'i ise babasının hakkı olarak gördüğü için böyle düşündüklerini söylemiştir. Başlık parasını doğru bir uygulama olarak

gören kadınların kimisi, "başlık parası kadına çeyiz almak için gereklidir" ya da "kadının tek güvenesidir" gibi nedenlerle başlık parasının kendilerine getirdiği ekonomik faydayı belirtirken, daha çok sayıda kadın, başlık parasının kendilerine değil, ailelerine getirdiği faydadan söz etmişlerdir. "Ailenin kız çocuğunu yetiştirmesine karşılık alınmalıdır", "kızın ailesi zordaysa başlık parası onlara yardımcı olabilir", "başlık parası erkek kardeşimin çocuklarını yetiştirmesinde faydalı oldu" gibi.

Bu uygulama biraz önce de belirttiğimiz gibi çeşitli açılımlara bürünerek de karşımıza çıkabiliyor. Toplumda berdel olarak bilinen diğer bir uygulama, yine kadının alınıp satılabilmesinden doğuyor. Burada değişen sadece kendi kızına karşılık başka birinin kızını almasıdır. İşin içine para karıştırmadan, berdelin yapılacağı diğer aileyle güvenceli anlaşmalarla yapılan bir değişim

BAŞLIK PARASI İŞÇİLERİ

Başlık parasının uygulandığı yerlerde, kadının yaşadığı sömürü erkekleri de oldukça etkiliyor. Birçok erkek, sevdiğini alabilmek için (ki çoğu zaman ailenin uygun gördüğü biri oluyor evleneceği kadın) başlık parası kazanmanın yollarını bulmak zorunda kalıyor. Hatta T. Kürdistan'ında bu durum 8 yaşındaki erkek çocuklarını bile vuruyor. Sırf bu uygulama yüzünden her yıl hasat zamanı kamyonların arkasındaki eziyetli yolculukla Çukurova'ya götürülen çocuk işçiler, sadece ailelerin geçim kaynağını değil, evliliğin ilk adımına giden yolu da açmaya çalışıyor. Günlük 10 YTL yevmiye ile kavurucu sıcaklığın altında çalışmak zorunda kalıyor. Kız kardeşleri olmayan erkek çocukların durumu daha da vahimleşiyor. Bu çocukların tarlada başlık parası temin etme çabası, ailenin isteği ile 7-8 yaşlarında başlıyor.

İsmi açıklanmamış bir örnek olan H.T., 10 yaşında ama her yıl Urfa'dan Adana'ya tarlalarda çalışmak için gidiyor. Amacı ailesine yardım değil, başlık parası toplamak. Şimdiden 10 bin YTL toplayan H.T., "Evlilik çağıma 2-3 yıl kaldı. Biraz daha para biriktirdikten sonra evleneceğim. Bizim oralarda 13-14 yaşlarında evlenmek âdetten" dedi.

Tabii ki H.T. tek değil.

Kimileri kadına verdiği "yüce" değer göstergesi olarak ele alsada meseleyi, hayatın hemen hiçbir aşamasında fikri sorulmayan kadınların yaşamının en önemli parçalarında oradan oraya savrulmaktadır. Bu sömürüyü yapanlar sadece kadınları değil erkeklerle beraber tüm toplumu sömürmekte, yozlaşmaya sürüklemektedirler. Çelişkileri gün geçtikçe yoğunlaşan kadınlar ise, kurtuluş mücadelelerine adım adım yaklaşıp egemenlerin sonunu hazırlamakta, yok oluşlarını hızlandırmaktadırlar.

deflemektedir.

ILPS enternasyonal dayanışmaya lafta değil pratikte hayatın, enternasyonal dayanışmayı geliştiren, büyüten ve öğreten bir okuldur. Dünyanın bizim olduğunu, davamızın dünyayı sarsan nitelikte olduğunu, dünya halklarının kardeş olduğunu, sorunlarının-düşmanlarının ortak olduğunu gösteren, dünyanın farklı köşelerinde dili, dini, rengi, kültürü farklı olsa da kaderi, geleceği ve mücadelesi ortak olan büyük insanlık hareketinin üyesi olduğumuzu kanıtlayan bir oluşumdur. Dünyanın herhangi bir köşesinde çekilen acının bizim acımız olduğunu, yenilgilerin hepimizin yenilgisi, zaferinin hepimizin zaferi mücadelesinin hepimizin mücadelesi olduğunu net şekilde gösteren bir örgütlenmedir.

ILPS yalnızca uluslararası alanda dayanışma mesajlarının iletilmesiyle yetinmemektedir. Bölgesel düzeyde kurduğu koloniyasyonlarla, aynı bölgede yaşayan halkların mücadelesini aklaştırma, güçlendirme, geliştirme hedefine de sahiptir. Güney Asya'da, Avrupa'da, Kuzey Amerika'da, Latin Amerika'da, Afrika'da, Ortadoğu'da, Balkanlar'da mücadele eden örgütlerinin ilişkilerinin daha sıklaşmasını ve benzeri sorunlara karşı ortak

ki vermesini sağlayan bir kurumdur.

ILPS sadece dünya elinde veya bölge düzeyde mücadele-eliştirme ve farklı ülkelerdeki örgütler arasında koordinasyon sağlama işlevine sahiptir. Aynı zaman-ulusal düzeyde mücadele eden örgütlenmeler

bir ülkede mücadele yürüten tüm anti-emperyalist, ilerici örgütleri de bir araya getirmeyi misyonlarının demokratik bir örgütlenmedir. Farklı politik görüşlere sahip olan veya çeşitli sınıf ve tabakalar arasında dayanışma yürüten örgütler arasında birliği ve ittifakı geliştirmeye çalışan bir harekettir.

ILPS yalnızca demokratik kitle örgütlerini değil, aynı zamanda her bir ülkede halkın yanında olan aydınların, uzmanların da bulunduğu ve katkı sunduğu bir örgütlenmedir.

Kısaca ILPS tarihi

ILPS kuruluşundan bu yana örgütlenen her türlü anti-emperyalist, militan mücadelede aktif şekilde yer almıştır. Afgan ve Irak işgali karşıtı yürüyüşlerde, 2001'deki Uluslararası Göçmenler Konferansında, 2002'de Vancouver'daki Emperyalizme ve Savaşa Karşı Uluslararası Kadın Konferansında, 2003'de Selanik Direnisinde, 2004'de Hindistan'da Mum-

de ve Filipinler'de Bush karşıtı eylemlerde, 2005'de Hong Kong'da DTÖ karşıtı eylemlerde, İstanbul, Londra ve ABD'de örgütlenen siyasi tutsaklar ve hapishaneler konulu sempozyumlarda, 2006'da İskoçya'da, 2007'de Almanya'da Rostock'da G8 Karşıtı eylemlerde, 2007'de Hollanda'da örgütlenen Dünya Halkları Gençlik Konferansında ve işçi hareketini, diğer kesimleri ilgilendiren çok sayıda konuda, anti-terör yasalarına ve insan hakları ihlallerine karşı çok sayıda etkinlikte aktif şekilde yerini almıştır.

90'lar boyunca artarak süren ideolojik saldırılarla devrimci mücadele, sosyal ve ulusal kurtuluş mücadeleleri tasfiye edilmeye çalışılmaktadır. Sınıf mücadelesinin yok sayılması, silahlı kurtuluş mücadelelerinin reddi, sosyalizmin inkarı ve reformizmin-emperyalizmin kutsanması, "vahşi kapitalizm"e karşı "insancıl kapitalizmin" savunusu her ülkede yoğun bir şekilde halk hareketini yolundan çıkarmak, pasifize etmek amacıyla kullanıldı. Halkların artan öfkesi küreselleşme karşıtı hareket adı altında sivil toplumcu-sosyal forumcu yaklaşımlarla düzen içine çekilmek istendi. Enternasyonalizmin sınıfsal

özünü yok sayılarak kavramın altı boşaltılmaya çalışıldı. Sınıfsal mücadele, sınıfsal bakış demode ilan edilerek ezilen, dışlanan farklı kesimlerin sorunları-talepleri esasa alınarak ve birbirinden koparılarak bu kesimlerin sisteme entegrasyonu için çaba harcanmadı. Emperyalizm ve sınıfsal mücadele göz önüne alınmadan farklı kesimlere yönelik yapılan her müdahale

aslında o kesimlerin sorunlarının çözümünü, taleplerin karşılanmasını ve kurtuluş çabasını sekteye uğratabilecek ve sisteme entegrasyonunu sağlayarak köleliği derinleştirecektir. Bu saldırılar günümüzde etkisini öncesine nazaran yitirse de devam etmektedir.

Bu koşullar altında sürece müdahale etmek için ILPS'nin şu anki Başkanı Sison'un ve Filipinli örgütlerle Türkiyeli örgütlerin öncülüğünde **15 Ocak 2000**'de bir araya gelen **Uluslararası İnisiyatif Komitesi**, radikal demokrasi, kararlı bir anti-emperyalizm ve yorulmak bilmeyen enternasyonalizm ilkeleri temelinde ILPS'nin Kuruluş Kongresi için hazırlıklara başladı. Bu Komite başta ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesi olmak üzere 15 konu başlığı altında tüm demokratik, anti-emperyalist, enternasyonalist örgütlere davet mektubu gönderdi. Halk hareketinin yaşadığı sıkıntılara, yoğun madde sorunlarına rağmen kendi gücüne güvenerek yoluna devam eden Komite, **Mayıs 2001**'de 30 ülkeden 240 katılımcı ile Kuruluş Kongresini Hollanda'da başarıyla

le etmemiz gereken unsurları da arttırıyordu.

19 Haziran günü çalışma gruplarının toplantıları örgütlenmekte. Biz de gençlik çalışma grubunun toplantısı öncesinde hazırlıklarımızı tamamlamak için çaba harcadık. Öncelikle raporumuza son halini verdik. Ardından toplantıdaki konuşmalarımıza üzerine ATİK-YDG'den yoldaşlarla netliğe vardık. Sonrasında ise toplantıya diğer ülkelerden katılacak olan yoldaşlarımızla görüşerek ve onlarla ortaklaşarak toplantının örgütlenişine katkı sunduk.

19 Haziran Perşembe günü öğlen saatinde toplanan gençlik Çalışma Grubunda Türkiye, İngiltere, Hollanda, Almanya, Filipinler, ABD, Kanada, Yunanistan, Japonya, Avustralya'nın aralarında bulunduğu 12 ülkeden gelen katılımcılar buluştu. Konumuz gençliğin eğitim ve iş hakları ve durumu idi. İlk olarak **Asya Öğrenci Birliği** adına katılan yoldaşlarımız çeşitli Asya ülkelerinde eğitimin ticarileştirilmesi, özelleştirilmesi üzerine sunum yaptı ve farklı ülkelerden örnekler verdi. Dikkatimizi çeken olgu Asya'nın farklı ülkelerinde -Malezya, Filipinler, Çin vb- eğitime yönelik sularının ülkemizle büyük benzerlik taşıdığıdır. Eğitimin mesleki eğitime ve patronların taleplerine göre yeniden düzenlendiği, müfredatların değiştiği, sosyal ve bilimsel derslerin eksiksiz bulunduğu, stajların ve sertifika programlarının yaygınlaştırıldığı, pazar merkezli derslerin ön plana çıktığı, özel eğitimin teşvik edildiği ve uluslararası alanda ülkeler arasında büyük bir rekabet olduğu üzerine çok sayıda bilgi verildi. Arkadaşın benzeri uygulamaların Bologna Süreci adı altında Avrupa'da da gerçekleştirildiğini ve bu konuda daha fazla bilgi sahibi olmak istediklerini söylemesi üzerine biz de Bologna Süreci üzerine görüşlerimizi aktardık ve emperyalizmin halk gençliğine yönelik saldırılarının özellikle yarı-sömürgelemlerde ortaklaştığı vurgusunu yaptık.

Ardından ülke raporları okundu. Biz de akademik saldırıların yanı sıra demokratik hak gasplarına, soruşturmalara, vil ve resmi faşist saldırılara değindik. Ayrıca emekçi-işçi sınıfının sorunları, iş haklarına yönelik saldırılar ve işsizlik üzerine de görüş alış veriş yapıldı. Son olarak önümüzdeki dönemde ILPS Gençlik olarak neler yapılacağı üzerinde duruldu ve planlama yapıldı. Buna göre;

1. Gençlik Çalışma Grubu kendi arasındaki iletişimi daha etkin bir hale getirmek için, web sayfasını ve email listesini daha etkili bir şekilde kullanacak.

2. Gençlik Çalışma Grubu 2. Dünya İş Hakları Gençlik Konferansını 2010 yılında gerçekleştirecek.

3. Gençlik Çalışma Grubu eğitimin ticarileştirilmesine ve metalastırılmasına

çerçevede önümüzdeki dönem uluslararası eylem günü düzenleyecek.

4. Gençlik Çalışma Grubu Japonya'daki G8 karşıtı eylemlerde aktif bir şekilde yer alacak.

Kararların somutlanması açısından **21 Haziran** tarihinde Gençlik Komisyonu toplantısı yapılarak kararlar somutlaştırıldı ve görev bölüşümü yapıldı.

20 Haziran Kongrenin son günüydü. Önce **18** çalışma grubu teker teker hazırladıkları raporları okudular ve planlarını aktardılar. Öneri ve eleştiriler alındıktan sonra çalışma gruplarının raporları onaylandı. Ardından ILPS'nin yeni Uluslararası Koordinasyon Komitesinin seçimleri gündemine geçildi. Adaylar kendilerini tanıttılar ve oy kullanma işlemi başladı.

Sayım sürerken bir araya gelen katılımcılar ILPS Genel Deklarasyonuna son halini verdiler. Daha öncesinde hazırlanan taslak paragraf paragraf okundu ve eleştiri, öneriler alındı, tartışmaların ardından öneriler oylanarak deklarasyon son halini aldı ve kabul edildi.

Kongre son olarak yeni seçilen UKK üyelerinin ilan edilmesi ve sahneye çağrılmasıyla coşkulu şekilde sonlandırıldı.

20 Haziran gecesi, başarıyla örgütlenen Kongrenin coşkusu ile Kültürel Gece gerçekleştirildi. Katılımcılar bir yandan kendi ülke kültürlerini gösteren tiyatral gösteriler sundular, şarkılar, marşlar okudular. Biz de Türkiyeli delegeler olarak Kürtçe müzik eşliğinde halay çektik. Halayımıza diğer ülkelerden delegelerin katılımıyla eğlenceli ve ilginç görüntüler ortaya çıktı. Gecede bir yandan kongre sürecinin yorgunluğu atılırken öte yandan diğer ülkelerden yoldaşlarımızla ve arkadaşlarımızla son kez görüşüp eksikler tamamlanmaya çalışılıyordu.

Uluslararası anti-emperyalist mücadeleyi geliştirmede önemli bir adım olan ILPS'nin 3. Kongresini mücadelemizi geliştirme perspektifiyle başarıyla gerçekleştirdik. Bu tarihsel kongrede alınan kararlar doğrultusunda mücadelemizi geliştirmek kararlara hayat verecek örgütlerin çabası, ısrarı ve emeğiyle mümkün olacaktır.

Erasmus Projesi kapsamında, Hollanda'ya gelen öğrencilere kredi imkanlarından temel ihtiyaçlarına kadar bir çok gereksinim, Avrupa Fonları tarafından karşılanmakta, ilk adımda öğrencilere projeler çekici kılınmaktadır.

Yine proje kapsamında Hollanda'yı önemli kılan diğer bir konu, eğitim dilinde uzun vadede yaratılmak istenen 'ortak dil farklı ülke' uygulamasında, Belçika ile ortak çalışma olasılığıydı. Özellikle Belçika Flaman toplumu ile bu yönlü yapılacak bir çalışma tüm üye ülkeler için önemli veriler sunacaktı. Bu sebeple 2004 yılında Hollanda/Flaman Akreditasyon örgütü NVAO kuruldu. Bu çerçevede tüm ders programlarının ortaklaştırılması zorunluluk haline getirildi.

Bu kararın hemen ardından Bologna sürecinin yapı taşlarından biri olan Avrupa Kredi Transfer Sistemi (ECTS) hayata geçirildi. Tüm üye ülkelerin uygulamaya başladığı bu sistem, Durum Tespiti Çalışma Komisyonu 2004 raporuna göre en iyi Hollanda/Belçika arasında uygulanmaktadır.

2007 Amsterdam toplantısı sonucu açıklanan Durum Raporuna göre Hollanda'nın en başarısız bulunduğu alan, işverenlerle eğitim sektörünü yakınlaştırmak olarak tespit edildi. Bologna'nın esasını oluşturan, işveren çevrelerin 'Kalite ve iş güvencesini arttırmak' amaçlı kullanımı konusunda Hollanda meseleyi 'anlamamakla' suçlandı. Özellikle Durum Tespiti Komisyon üyesi Hollanda'lı Marlies .EEGWATER'ın ülkesini 'Her şeyin I. Sokrates Dönemindeki gibi olmasını istemesini' dillendirmesi önemliydi.

Bologna projesi kapsamında Hollanda'nın pilot projelerdeki evliliği nedeni ile sürdürdüğü esnek ve liberal tavırlar ne yazık ki eğitim alanında ciddi bir karşı koyuşa sahne olmamıştır. Pilot proje olması sebebiyle öğrencilere birçok konuda gösterilen bu esnekliğin, esasın gizlendiği bir 'iyi niyet' olduğu anlaşılmamaktadır. Erasmus projesi kapsamında Hollanda'ya gelen öğrencilerin 1500 euroluk yardımların EAU Çalışma grubunun 'Proje kapsamınca öğrenci memnuniyeti esas alınmalıdır' anlayışının bir yansıması olduğu açıktır.

Geçici bir proje kapsamında devam eden bu değişimler hiç şüphesiz yok ki, tıpkı orta dereceli okullarda olduğu gibi karşı koyuşlara sahne olacaktır. Çünkü esas olanın iktisadi işletmelerin kendi otomatik ve denetiminin eğitim alanında da yetkin kılmak istenmesi olduğu ortadadır.

Bu anlayışla yaratılmak istenen süreç, objektif olarak gerici ve kendi içerisinde önemli açıklar barındırması yönüyle gizlenmesi mümkün olmayan bir saldırı olarak kendini hissettirecektir. **Proje kapsamında Avrupa'ya gelen öğrencilerin büyük çoğunluğunun başarısızlıkla geri dönmesi ve ardından alınan kredilerin yüksek faizler karşılığında ödenmesi gibi daha yüzlerce sorun Bologna sürecini zor günlerin beklediğini göstermektedir.**

Paralı eğitim soygununda, öğrencilerin mücadelesi kazandı!

Öğrenci harçlarına karşı Almanyalı üniversite öğrencilerinin geçen yıl başlattıkları mücadele sürüyor. Boykotlar, otoban işgalleri, imza kampanyaları, hıfızlık gösteriler vb. etkinliklerle hükümeti protesto eden öğrenciler, hukuksal mücadele de veriyor.

Harçlar anayasaya aykırı

Hessen eyaletindeki öğrenciler 80.000 imza toplayarak, harçların iptali için İdari Mahkemesi'ne başvurmuştu. İtirazı geçen hafta değerlendiren mahkeme, Hessen eyalet hükümetinin sömestr başına öğrencilerden aldığı 500 Euro harcı anayasaya aykırı buldu. Böylece üniversitelilerin mücadelesi önemli bir kazanım sağladı.

Ancak üniversite yönetimi, paralı eğitim soygununda ısrar etti, karara itiraz ederek Kassel'deki Hessen Yüksek İdari Mahkemesine başvurdu.

Roland Koch eyaletteki üniversite harcı uygulamasını Hamburg modeline uygun hale getirmeyi planlıyordu.

Koch, "Wiesbadener Kurier" gazetesine verdiği demeçte, harçların tamamen kaldırılması yerine Hamburg modelinin daha iyi bir çözüm olacağını söyledi. Hamburg'da yeni kurulan CDU-Yeşiller hükümeti harçların 500 Euro'dan 375 Euro'ya indirilmesi konusunda anlaşmaya varmıştı. Modele göre ayrıca öğrencilerin harçları üniversiteden mezun olduktan sonra yıllık 30.000 Euro kazanç sağlayacakları bir iş bulmaları halinde ödemeleri öngörülüyor.

Faşizme karşı tek yumruk!

Adana

Adana'da 26 Haziran günü Paksoy Lisesindeki ilkökü faşist öğrencilerin YDG'li bir arkadaşımıza laf atarak sataşması üzerine başlayan gerginlik kavgaya dönüşmüş ve okul içerisinde bütünleme sınavına gelen YDG e GENÇ UMUT tarafından ölkücü faşistler dövülerek ezalandırılmıştır. Durumu hazmedemeyen faşist çetesi gün ölkü ocaklarından topladıkları faşistlerle okulüne pusu kurmuş ve devrimcilerin dağılıp sayılarının zalmasıyla birlikte bir YDG'li ve iki de GENÇ UMUT'un arkadaşlarımıza bıçaklarla saldırmış ve arkadaşlarımız çeşitli yerlerinden yaralanmıştır.

Son dönemlerde Adana'da devrimci ve demokrat kamuoyuna gerek sivil gerekse de devlet eliyle yapılan faşist saldırılar çoğalmıştır. Devrimci kurumların bununla ilgili görüşmeleri ve ortak bir duruş sergilemek için yaptıkları görüşmeler devam etmektedir. Adana YDG

Sivas

13 Haziran Cuma günü sabaha karşı, Sivas Eğitim-En Şubesi ve BTS Sivas Şubesinin ortak olarak kullandığı büroya faşist odaklar tarafından saldırı düzenlenmiştir. Üronun dışında bulunan BTS tabelasını söken faşist güruh, bir de mektup bırakmıştır. Bırakılan mektupta imzalamayıp, şunlar yazmaktadır: "Müslümanların Bayramı 2 emmuz, Kahrolsun Hrant Dink+ Aziz Nesin, Vatanainisiniz". Sivas'ta demokratik kitle örgütlerinin kullanabileceği tek kurum olan Eğitim Sen- BTS Sivas Şubesinde bir süredir 2 Temmuz '93 Sivas katliamını anma/latme töreni için toplantılar yapılmaktaydı.

Saldırıyı kınamak için aynı gün saat 14'de Eğitim-Sen vas Şubesi toplantı salonunda yapılan basın açıklamasında, Sivas 2 Temmuz Anma Komitesi adına açıklamayı okuyan Önder Doğan Sivas katliamının özü ve yalan saldırıya ilişkin konulara değindi. Sivas YDG

Eskişehir

Anadolu Üniversitesi öğrencileri haklarında açılan soruşturmaları kınamak amacıyla 4 Haziran Çarşamba günü, rektörlük binası önünde bir araya geldi. Burada kitle adına konuşan Esra Sönmez, Türkiye'nin dört yanında üniversitelere yönelik saldırıların Ankara, Bursa, İstanbul, Antalya ve Sivas'tan sonra Anadolu Üniversitesi'nde de yaşandığını söyledi. Sönmez, bahar şen-

grubun; eşit, parasız, bilimsel, anadilde eğitimi savunan, çetelere karşı bilimden yana tavır alan öğrencilere saldırdığını belirtti. Anadolu Üniversitesi'nin, saldırıya uğrayan yaklaşık 30 öğrenciye soruşturma açtığını belirterek Soruşturma Komisyonu Başkanı Rektör Yardımcısı Nüvit Gerek'in saldırıların planlı ve programlı şekilde yapıldığını onayladığı halde, "çeteler dışarı, bilim içeri" dedikleri için soruşturma açtığını söyledi.

Sönmez "yaşanan bu saldırılar sadece birebir saldırıya uğramış arkadaşlarımıza değil, sisteme muhalif, eğitimin ticarileşmesine karşı, bilimden yana olan tüm ilerici güçlere yapılmış saldırıdır" dedi.

Eskişehir'den bir İK okuru

Tersane işçisi yalnız değildir

İstanbul

16 Haziran'da Limter-İş Sendikasının çağrısı ile örgütlenen greve destek amacıyla biz de YDG olarak Tuzla'daki tersane bölgesine sabah erken saatlerde vardık. YDG pankartını açarak desteklediğimiz eyleme tersane işçilerinin katılımının zayıflığı dikkat çekiciyken iş cinayetlerinin kamuoyunda gündemleşmesi ve örgütlenme çalışmasını oldukça zor koşullarda gerçekleştiren sendikacı işçilerin sesinin güçlü çıkabilmesi açısından eylem önemli bir yerde durmaktadır.

İstanbul YDG

Çanakkale

Tuzla grevine bir omuz da Çanakkale'den verildi. 14 Haziran'da SGD, YDG, DGH, YDGM, Emek gençliği ve Öğrenci Kolektifleri'nden üniversiteliler bir araya gelerek Küçük Sanayi ve Çanakkale merkez kordonda bildiri dağıtımı gerçekleştirdiler. 15 Haziran'da ise Pazar Pazarı'nda bildiri dağıtımına devam edilerek basın açıklamasına çağrıda bulundular. Yaklaşık 30 kişinin katıldığı basın açıklamasında iş cinayetlerine karşı mücadele eden işçilerin yalnız olmadığı vurgulandı. Eylem sloganlarla sona erdi.

Çanakkale YDG

ar, ozan ve aydınlardan **Asım Bezirci**, Nesimi Çimen, **İshak Akarsu**, Metin Altıok ve **Hasret Gültekin**'in e aralarında bulunduğu 37 kişi yanarak veya dumandan oğularak yaşamını yitirdi. Aralarında Aziz Nesin'in de bulunduğu 51 kişi ise kendi olanaklarıyla yaralı olarak urtuldu. Akşam saatlerinde valilikçe ilan edilen "2 günlük sokağa çıkma yasağı" ile birlikte, kolluk kuvvetleri şeride "güvenliği" sağlayabildi. Olaylardan bir gün sonra 35 işi gözaltına alındı, daha sonra gözaltı sayısı 190'a çıktı. İzaltına alınan 190 kişiden 124'ü hakkında "laik anayasal düzeni değiştirip din devleti kurmaya kalkışma" suçlamasıyla dava açıldı. Geriye kalanlar ise serbest bırakıldı.

Halk arasına Sivas davası olarak ilinen davanın ilk duruşması Ankara 1 No'lu devlet güvenlik mahkemesinde 21 Ekim 1993 günü yapıldı. 26 Aralık 1994'te karara bağlanan dava sonucunda, 22 sanık hakkında 15'er yıl, 3 sanık hakkında 0'ar yıl, 54 sanık hakkında 3'er yıl, sanık hakkında 2 şer yıl hapis cezası verilirken 37 sanık hakkında ise eraat kararı verildi. Mahkeme 000 yılında 33 kişiye idam cezası verilmesiyle devam etmiştir. 2002 yılında idam cezasının kaldırılmasıyla cezalar müebbet hapis cezalarına çevrilmiştir. Sanıkların avukatlığını efahyol hükümetinin Adalet Bakanlığı Şevket Kazan üstlendi ve başkanlığı sırasında sanıkları hapisanede yaret etti. Olayların kilit ismi olan nitelendirilen, dönemin Sivas

elediye Meclisi üyesi Cafer Erçakmak ve Yargıtay'ın 1997'deki bozma kararından sonra firar eden 8 sanık ise alen yakalanmamıştır.

Yakılan otelde insanlar can çekişmekteyken devletin ist yöneticileri" ibretlik açıklamalarda bulunuyordu. Alevlerin büyük bir kesiminin oyunu alan SHP'nin Genel Başkanı olan Erdal İnönü "güvenlik güçlerimizin özverisiyle vandaşlarımızın daha fazla zarar görmesi engellenmiştir." açıklamasıyla olayların tamamen devlet kontrolü dışında çıktığı izlenimi vermeye çalışıyordu. Diğerlerinin de bu açıklamalardan farklı değildi. Dönemin cumhurbaşkanı Süleyman Demirel "halkla polisi karşı karşıya getirmeyin" izlerini, oteli ateşe veren "halk" için söylemekteydi. Başkan Tansu Çiller "Otelin etrafını saran vatandaşlara bir

şey olmamıştır." ANAP lideri Mesut Yılmaz ise "bu, bir futbol maçında çıkabilecek olaydır." sözleriyle kendilerini ele vermişlerdir. Olaydan sonraki mahkeme tutanaklarında ise otelde yakılanlar tahrikçi, yakanlar ise din duyguları aşığalanarak tepki gösteren insanlar olarak gösterilmiştir.

2 Temmuz Sivas Katliamı üzerinden yıllar geçmesine rağmen Alevilerin yaraları küllenmemekte, tam tersine Sivas yangını Alevilerin kanayan yarası olmaya devam etmektedir. Sivas katliamı Alevilerin yaşadığı birçok katliamla benzerdir. 8 saat insanlar Madımak otelinde beklerler. Sivas katliamı esnasında cumhurbaşkanı, başbakan, başbakan yardımcısı, bakanlar aranır. Hatta SHP Genel Başkanı Erdal İnönü de aranır. Yardım çağlıklarına "yardım geliyor" yalanlarıyla cevap verilir. Dönemin SHP'li Kültür Bakanı Fikri Sağlar ise bir gün öncesinde etkinliklere acil işi çıktığı gerekçesiyle gelemeyeceğini bildirmiştir. Tanıdık etkili, yetkili kim varsa bir umut olarak aranır. Ama her şey güvenlik güçlerinin gözünün önünde olur. Ayrıca günler öncesinden Madımak Otelinin önüne yol çalışmaları yapılacağı gerekçesiyle birkaç kamyon dolusu taş yığılmıştır.

Sivas'ta insanlar göz göre göre katledilir. Dinci faşistler günler öncesinden hazırlık yapmalarına rağmen yakalanmamış, engellenmemiştir. İstihbarat birimleri "olay çıkacağını rapor ettik" demişlerdir. Olay çıkmamış, katliam yaşanmıştır. Sivas Belediye Başkanı saldırganları "gazanız mübarek olsun" diye kutlamaya kadar işi vardırmaştır. Ortaya çıkan tüm veriler "devletin bilgisi" dâhilinde gerçekleştirildiğini göstermiştir.

Sivas katliamı devletin en küçük ilerici bir faaliyette nasıl bir politika izlediğini, nasıl saldırdığını açıkça ortaya koymuştur. Devrimciler bu gerçeği bir kez daha kitlelere anlatmak ve devrimci saflarda örgütlenmek gerektiğini kavratmak zorundadırlar. Bunu yaparken sorunun sadece dinsel mezhep sorunu olmadığı kesin olarak belirtmeli ve dinsel görünüm kazandıran çabalarıyla mücadele edilmelidir.

Sivas katliamı devletin en küçük ilerici bir faaliyette nasıl bir politika izlediğini, nasıl saldırdığını açıkça ortaya koymuştur. Devrimciler bu gerçeği bir kez daha kitlelere anlatmak ve devrimci saflarda örgütlenmek gerektiğini kavratmak zorundadırlar. Bunu yaparken sorunun sadece dinsel mezhep sorunu olmadığı kesin olarak belirtmeli ve dinsel görünüm kazandıran çabalarıyla mücadele edilmelidir.

encenin bir devlet politikası olarak yaşam bulmasına rağmen, bu devletin yöneticilerinin, çeşitli görevlilerinin işencenin münferit olduğunu açıklaması gibi.

Perşembenin gelişi çarşambadan belli olurcasına, bu mahkemenin zaman aşımı kararı vermesi de bu mahkemenin açılışı ve sonraki celselerde yaşananlardan belliydi.

Dava tutsaklara 19 Aralık katliamından 68 gün sonra açırken ve dava hala sürerken, aynı dava gardiyan ve jandarmalara yaklaşık 6 ay sonra açıldı. Kaldı ki bu katliamın emri verenlere, katliam planları oluşturanlara yönelik dava açılma teşebbüsüne bile girilmedi. Mahkeme, dava süreci boyunca 11 yargıç görmesi, devletin mahkemeyi zaman aşımına götürme taktiğinin somut bir sonucudur.

Mahkeme sürecinde yaşananlar bunlarla da sınırlı değildir.

Dava sürecinde kolluk kuvvetlerinin attığı kurşunun, elilleri ortadan kaldırmak amacıyla, adli tıp yolunda devimci/siyasi tutsakların etleri kesilerek çıkarıldığı kanıtlanmıştır. Katliamdaki bütün kurşunlar dışarıdan içeriye atılmasına rağmen bunlar yaşanmıştır.

İstanbul valiliğinin katliama karışan personel hakkındaki bilgileri bir türlü mahkemeye sunmaması, ahası mahkemenin isteğinin ciddiye alıp herhangi bir cevap vermemesi, mahkemenin kendi kararının rkasında durmaması aslında danışıklı dövüşün botunu ortaya çıkarıyor. Biliyoruz ki, ülkemizde mahkemeler bazı davalarda, her türlü karşı ve haklı tepkiye karşı alkaları kararın arkasında hiç çekinmeden durabiliyorlar. Örneğin, Hrant Dink için 301. maddeden açılan davadaki gibi.

Son duruşmada dahi mahkemenin usule uygun olmasına ahi dikkat edilmemiştir. Mahkemelerde önce sanıklara ve rukatlara söz verilmemesi bir mahkemenin yargılama usulrinden olmasına rağmen, sistemin yargılama anlayışına ran ama burjuva demokrasisinin yaşadığı ülkelerdeki yarlama usulüne aykırı olacak şekilde mahkeme başkanının usulü ben belirlerim” sözlü çıkışı her şeyi açıklamaktadır.

Tam da mahkemenin zaman aşımı kararı verdiği günlerden birkaç hafta önce Adana Altın Koza Film festivalinde Altın Koza ödülünü yönetmenliğini Özcan Alper’in yaptığı Sonbahar filmi kazandı. Filmin konumuz açısından önemi 19 Aralık katliam görüntüsüyle başlaması. Filmin yönetmeniyle yapılan bir röportajda 19 Aralık katliamının görüntüleriyle başlaması, operasyonun Türkiye’nin sonbaharını hatırlatıyor sorusuna filmin yönetmeni **“bu da ülkenin sonbaharı mıydı bilmiyorum ama her sonbaharın dönüşü var, mevsimler döner, o yüzden bir teslimiyet sonbaharı değildi”** diye cevap veriyor.

19 Aralık 2001 tarihinde bu ülkenin devrimci/demokratları olarak sınıf mücadelesi açısından bir yenilgi aldığımız bir gerçektir. Ancak umut hala ayakta ve mücadele devam ediyor. Yenilmiş olunabilir ama teslim alınmamız mümkün değildir. Mücadele bütün enerjisiyle devam ediyor.

Bu ülkenin karanlık güçleri, faşist zihniyete sahip olanlar zaman aşımının arkasına sığınabilirler. **Ancak bu ülkenin devrimci/demokratları olarak bu ülkenin tarihinin bir katliamlar tarihi olduğunu bir an olsun unutmuyacağız.** Bir yılın neredeyse bütün günlerinin bir çeşit katliam ve zulme denk gelmesi bu ülkenin egemenlerce büyük bir onur olarak ele alınabilir.

Bizim açımızdan katliamları unutmak söz konusu değildir. Her ne kadar insanlığımızın üzerinden postalla geçmeye kalkışanlarca “Hayata Dönüş” zaman aşımına uğrayabilirse de bizim hukuk anlayışımızda bin yılda geçse asla zaman aşımına uğramayacak, belleklerimizde 19 Aralık tarihi sorumlularını er geç tarih önüne çıkartacağımız bir gün olarak yaşamaya devam edecektir.

Bir YDG’li

¹ 19 Aralık 2001’den önce cezaevinde üyeleri, taraftarları ve militanları bulunan siyasi parti ve örgütlerden bir kısmı ölüm orucuna başlamış, kalan siyasi parti ve örgütler ise 19 Aralık katliamından sonra ölüm oruçlarına başlamıştır.

enin hazır bulunamamıştı. Lenin'in yokluğunda Stalin silahlı ayaklanma hazırlığına ilişkin ana raporları kongreye sunmuştu. Ayrıca bu kongre, kaçınılmaz bir şekilde bünyesinde parti örgütlenmelerinin Demokratik Merkezîyetçilik ilkelerine oturmasını sağlayacak yeni parti kurallarını kabul etmişti. Öyle ki Troçki önderliğindeki bir grup partiye dahil olmuştu.

Kongreden hemen sonra Rus Ordusu'nun başkomutanı General Kornilov önderliğinde Bolşevikleri ve Sovyetleri yok etmek için bir isyan başladı. Ne var ki, Bolşeviklerin yoğun propagandası sonucu karşı-devrim ordusundan birçok birlik ikna olarak devrim saflarına kazandı, karşı-devrim ordusunun emirlerine itaat etmeyecek isyanın bastırılmasında önemli bir rol oynadılar. İsyanın yenilgisiyle beraber kitleler kendileri için tek alternatifin Bolşevik saflar olduğunun ayırdına iyice varmıştı. Onların barışın tesisi, toprak ve ekmek gibi acil talepleri açısından ancak Bolşevik mücadele teminat olabilir. Devrimin gel-gitli yükselişinin ardından hızlı bir şekilde Sovyetler Bolşevik renge büründü ve Parti silahlı ayaklanma için start verdi.

Devlet ve Devrim

Bu dönem içerisinde Lenin, güvenlik nedenleriyle zorunlu olarak savaşın asıl arenasından uzaklarda Finlandiya'da bulunuyordu. Bu dönem boyunca, Lenin, Marks ve Engels'in devlet sorununa ilişkin görüşlerini savunan ve geliştirmiş bulunan *Devlet ve Devrim* kitabını tamamlamıştı.

Lenin'in bu çalışması bu soruna ilişkin Kautsky gibilerinin çarpıtmalarına darbeler indirerek soruna uluslararası düzeyde teorik ve pratik açılımlar getirmiş oluyordu. Lenin'in de açıklıkla belirttiği gibi Rusya Şubat Devrimini her ne kadar burjuva demokratik devrim ise de emperyalist savaş koşullarından kaynaklı proleter sosyalist devrimlerin bir parçası olarak kabul edilmelidir. Yoksa proleter sosyalist devrimin devlet sorunsalını dışındaki tutumu yalnızca pratik politik bir önem kazanmakla kalmaz, ayrıca ivedi bir güncellik niteliğine de sahiptir; çünkü aslında söz konusu olan, yığınları çok yarı bir gelecekte sermaye boyunduruğundan kurtulmak için yapmaları gereken şey üzerinde aydınlatmaktır." 22

Devrimci dalganın yükselmesiyle beraber Lenin tekrar Petrograd'a ayak bastığında takvimler 1917'nin 20 Ekim'i gösteriyordu. Lenin'in ülkeye dönmesiyle beraber, Merkez Komite'nin tarihi mitingi silahlı ayaklanma-

içinde ayaklanma başlatılmış olacaktı. Temsilciler hemen özellikle silahlı birlikler olmak üzere ülkenin dört bir yanına dağılmışlardı. Ayaklanma ifşa olunca Kerensky hükümeti II. Sovyetler Tüm-Rusya Kongresi arifesinde Bolşeviklere karşı saldırıya geçtiler. 1917'nin 7 Kasımıyla beraber, Kızıl Muhafızlar ve ordunun devrimci birlikleri misillemeye başladılar, sonrasında ise devlet iktidarı Sovyetlere geçmekteydi.

Sovyet Kongresinin acilen kabul ettiği ilk iki kararname şunlardı: Barış Kararı ve Toprak Reformu Kararnamesi. Kongre Sovyet hükümetini şekillendirdi –kurul başkanı tarafından seçilen komiserlerden oluşan Halk Komiserlikleri Kurulu- Büyük Ekim Sosyalist Devrimi proleterya diktatörlüğünü kurmuştu.

Bu kısa süreç boyunca, (1905-1917) Marksist teori bütün alanlarda muazzam bir gelişme kaydetmişti; Marksizm yeni bir aşamaya gelmiş, Marksizm-Leninizm olmuştu, bu teorinin yol göstericiliğinde ilk proleter devrimci devlet kurulmuştu.

22. Lenin, *Devlet ve Devrim* sy. 8. (İngilizce baskı esas alınmıştır.-ç.n.-)

Devam edecek

ortaya çıkmıştır.

Türkiye'deki durum ise biraz daha karışıktır. 50 yıllık eşilçam geleneğine karşı farklı farklı akımlar gelişmiştir. eşilçam sinemasına karşı Sinematik çilmiş, bir tarafta Yılmaz Güney Acı, ğıt gibi filmlerini çekerken, diğer tarafta ise neredeyse tamamı sinemanın matörlerinden oluşan Yeni Sinemacı r örgütlenmeye başlamışlardır.

Bu dönemde çoğu amatörlerden luşan Genç Sinemacılar ortaya çıkar e Genç Sinema adlı bir dergi etrafına örgütlenirler. Genç Sinemacılar ünya genelinde gelişen alternatif sine- ia anlayışlarından etkilenmişlerdir, en elirgin etkilenme Brezilya'daki 'Yeni inema' ve Üçüncü Sinema anlayışları- andır. Öyle ki çıkarılan derginin ilk sa- sında kapak resmi olarak Rocha'nın fil- ini kullanmışlardı ve yayınladıkları manifestoda 'Yeni Si- emanın' ve 'Üçüncü Sinemanın' yoğun izlerini görmek e mümkündür. Genç Sinemacılar 50 yıllık sinema tarihinin eğişmesi gerektiğini düşünürler, Yeşilçam gericidir ve Ye- ilçam'a karşı ezilenlerden yana alternatif bir sinema oluş- urulmalıdır. Genç sinemacılar birçok sorun yaşamalarına aĝmen (ekonomik zorluklar, devlet baskısı...) belge-film- er, kısa filmler çektiler. Bu filmlerin gösterimlerini ilerici ültür merkezlerinde yaparak ortaya çıkarttıkları eserleri alka ulaştırmaya çalıştılar. Genç sinemacıların dergileri 16 ayı çıkmıştır. 1971 Muhtırası sonrasında genç sinemacılar irçok nedenden dolayı dağıldılar.

Yılmaz Güney daha öncesinde birçok filmde oynaması- ra, filmlerde yönetmenlik, asistanlık vb... şekillerde çalış- nasına karşın 68'de yapımcılığını, yönetmenliğini ve başrol yunculuğunu üstlendiği Seyit Han/Toprağın Gelinei filmi- le uzun süre kendi adıyla anılacak film tarzını oluşturmuş-

tur. Yılmaz Güney oynadığı filmlerde haksızlığa uğramış halktan insanları canlandırdı. Bu filmde, sevdiği kıza kavuş- mak için tüm kötülerini tek tek ortadan kaldıran, ama so- nunda bilmeden sevgilisini de öldüren yalnız bir kahramanı canlandırıyor. Daha sonraki dö- nemlerde, genellikle Spagetti Westernler ile benzerlik gösteren bazı filmlerde rol aldı; bu tür filmleri yazdı ve yönetti. Bu açıdan, Türk Sineması'nın en özgün kişilerinden biri olarak görülmektedir.

Güney, sonraki Aç kurtlar (1969), Umut (1970), Umutsuzlar (1971), Acı (1971), Ağıt (1971) gibi filmlerinde ülke gerçeklerine deĝi- nen ve ezilen insanı odak olarak alan bir anlatım geliştirdi. Yaşamı olanca gerçekliği içinde yansıtmaya çalışan bu sinema, bir yönüyle 2. Dünya Savaşı sonrasında İtalya'da gelişen Ye- ni Gerçekçilik Akımı'nı, bir yandan da gele- neksel halk destanlarını anımsatmaktaydı.

Yılmaz Güney 60'lı yıllardan itibaren sinema yapmaya başlamış olsa da Güney sineması esasta 70'li yıllarda geliş- me gösterecektir. 60'lı yılların sonlarında çekilmeye başla- nan Ağıt, Acı gibi filmleri 70'lerin başlarında tamamlanacak, Güney sinemasının toplumsal konulara deĝinen devrimci yönü gelişecek ve 80'lere kadar birçok eserle devrimci si- nemaya katkıda bulunacaktır.

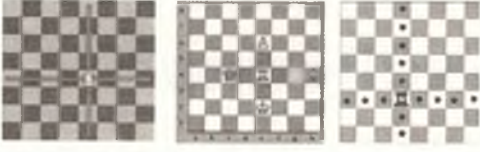
Türkiye'de sinema 68 hareketinde yoğun bir gelişme göstermemiş, 68'de başlayan hareketlenme esas gelişme dönemini 70'li yıllarda yaşamıştır. Birçok sinemacı 68 yıllarında kendi sinemasını oluşturma çabasına girişmiş ancak yetmişli yıllarda olgunluk dönemi eserlerini ortaya koy- muşlardır.

İstanbul'dan bir YDG'li

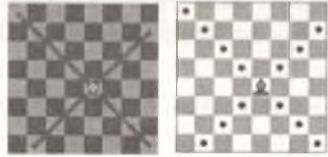
Yılmaz Güney oynadığı filmlerde haksızlığa uğra- mış halktan insanları canlandırdı. Bu filmde, sevdi- ği kıza kavuşmak için tüm kötülerini tek tek ortadan kaldıran, ama sonunda bilmeden sevgilisini de öldü- ren yalnız bir kahramanı canlandırıyor. Daha son- raki dönemlerde, genellikle Spagetti Westernler ile benzerlik gösteren bazı filmlerde rol aldı; bu tür film- leri yazdı ve yönetti. Bu açıdan, Türk Sineması'nın en özgün kişilerinden biri olarak görülmektedir.

Kale: Vezirden sonraki en önemli ve en aktif alet kaledir.

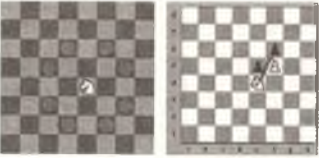

İleri, sağa, ileri, geri, düz bir şekilde istediği kadar hareket eder. Taşların üzerinden atlayamaz (Rok durumu hariç). Gittiği son karedeki taşı yer.

Fil: Sadece çapraz ilerler. İsteddiği kadar çapraz olarak ileri yada geri hareket eder. Hiçbir taşın üzerinden atlayamaz. Gittiği son karedeki taşı yer.

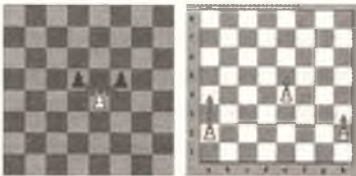
At: Bulunduğu kare sayılmaksızın iki kare ileri sonra ya sola ya da sağa oynar.

Kendi taşları ve rakip taşları da dahil olmak üzere bütün taşların üzerinden atlar. Gittiği son karedeki taşı yer.

Piyon: Bütün piyonlar ilk hareketinde iki kare ilerleme özelliğine sahiptirler. İster bir kare, isterse iki kare ilerleyebilirler. Daima ileri hareket eder, ancak de çapraz yerler. Sola, sağa, geri hareket etmezler. Taşların üzerinden atlayamazlar. Piyonlar son kare ulaştığı zaman istediği taşla kendini değiştirirler. Bir tahtada birden fazla vezir isterseniz 9 tane dahi olabilir, ancak da 10 tane at yada 10 tane fil olabilir. Ne kadar çok piyon son kareye ulaşırsa o kadar da çok figür (kale, at, vezir) ya da alet olur tahtada. Piyon son kareye ulaşınca yeni bir şah alamaz. Ya da piyon olarak kalmaz.

Geçerken alma: Piyonlara özel bir durum olup; 2. yada at ile oyuncu taşın-
ğişikliği yaparlar.

Geçerken alma: Piyonlara özel bir durum olup; 2. yada at ile oyuncu taşın-
ğişikliği yaparlar. Bu kural normal arkadaşlar arasında ya da

Ama resmi turnuvalarda uygulanan bir kuraldır. Aşağıdaki üç tabloyu da inceleyelim:

Tablo-a)

bu tabloyu inceleyelim:

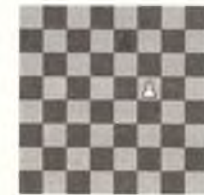
Hamle sırası siyahta olsun. Yukarıdaki tabloda d7'deki siyah piyon, çift çıkışı yapıp d5'e oynarsa; rakip olan beyaz piyon bu esnada çapraz yeme hareketi ile d6'ya oturur ve d5'e oturmuş olan piyonu yer.

Tablo-b)

Burada hamle siyahta olsun ve çift çıkışı yapsın. Rotasyona yazarken e5 diye yazılır. Sonra hamle sırası beyaza geçince beyazda geçerken alma kuralını uygulayarak isterse siyah piyonu yiyebilir. Yerse rotasyon kağıdımıza dxex şeklinde yazabiliriz ve beyaz d6 karesine oturur. Unutmamak lazım ki satrançta yeme zorunluluğu yoktur. Siyah çift çıkışı yaptıktan sonra hamle sırası kendine geçen beyaz geçerken alma hakkını kullanmayıp başka taş ile oynarsa artık siyahın e5'teki piyonunu bir daha geçerken alma kuralı ile yiyemez. Geçerken alma kuralı çift çıkışı yapan her piyon için uygulanır.

c)

Hamle sırası gene siyahta ve siyah e5 oynuyor. Sonra beyaz hamle sırası kendine geçince geçerken alma kuralını uygulayarak d6 karesine oturuyor ve burada fxe6 yazılır. Unutmayalım ki piyonlar çapraz yer ve sadece bir kare çapraz yerler. Dolayısı ile beyaz piyon d6 oturduğu için burada fxe6 yazılır.

Alınan'den bir YDG okuru

patmışlar yanan barakanın içine. Çığıllıklar bir süre sonra yerine sadece yanan odun seslerine bırakmış. Akşamüstü askerler çekilmiş. Zorla seyre getirilenler kimilyamamış saatlerce. Kuşlar susmuş rüzgar esmez oluş...”

Yaşlı adam da sustu. Bitmek bilmeyen öyküsünü bitmişti sanki. Donuk gözleri donmuş dudakları titriyor. Zorla seyre getirilen gözlerdi gözleri. Uzun bir süre ldi öylece. Kendine geldiğinde köstekli saatine baktı. 'e artık iş zamanı... Bahçeye inmek gerek”.

Şimdi çalışmak, acıları unutmak değil, acılara dalmak. Ve o unutmak değil unutmamaktan yanaydı. Bu acıyı r anımsayıpta kendini işe verir. Ve hiç yorulmak bilmezdi.

“On beş horoz arka arkaya dizilmiş gidiyorlarmış. İyden uzaklaştığını gören kartal üzerlerinde bir tur attan sonra 'ben bunların başını bulup alayım. Onlar o man dağılır' diye düşünmüş ve dalmış. Önde yürüyen

sam diye kararsız kalmış. Aralarındaki birliği görüp saldırısının bir işe yaramayacağını düşünerek vazgeçmiş.” diyerek konuşmasına başladı yaşlı adam.

“Partimizde 94 darbe sürecinin yaşanması tam da iç birliğin sağlanamadığı, herkesin kendini dayattığı, kendini merkez olarak ortaya koyduğu bir sürecin sonucu olarak ortaya çıktı.” dedi. Elinde tuttuğu tabakasından bir sigara sarıp yaktı. Derin bir nefes aldıktan sonra konuşmasının etkisini ölçmek istercesine etrafı süzdü. Dikkatle dinlediğimi görüp memnuniyetle gülmüsed. Genel olarak çevresinde otoritesi, saygınlığı olan ve sevilen biriydi. Dobra dobra konuşması ve dürüstlüğü ile bilinirdi. Yaşlı adam kaldığı yerden konuşmasına devam etti “Bu işler çok başlılıkla olmaz. Herkes kendi başına horoz kesilirse örgütün ne anlamı kalır? İbrahim bu partiyi kurarken herkes onun otoritesini tanıdı. Parti bu zamana geldi. Düşmanın yapamadığını kendimiz yaptık. Onca gücü, onca olanağı, onca emeği, inanan insanı harcadılar. Kan ve canla yaratılan değerler heba oldu gitti. Ne uğruna?

Kim kurtuluştan uzaklaşmak, yoksulluğun ve sömürünün kalın zincirlerini oynunda taşımak ister ki? u zincirleri istememek yetmez. Ezilenlerin birliği ve mücadelesi ile kırılır bu zindir. Gün ayrılıkların değil birliğin günüdür.

roza 'başınız kim' diye sormuş öndeki 'ben' demiş, nciye sormuş o da ben demiş. Bu durum sonuncuya dar gitmiş, sonuncu da 'ben' demiş. Kartal aldığı cevaptan şaşırılmış ve bunların kendi saldırısına gerek kalmadan zaten dağılacığını düşünerek saldırmaktan vazgeçmiş.

Kartal uçarken başka bir horoz grubuyla karşılaşmış. de bunlara sorayım diye düşünmüş ve dalmış horozun üzerine. Öndekine sormuş; başınız kim diye? Önkü 'arkadaki' diye yanıt vermiş. İkinciye sormuş, o da kadaki diye yanıt vermiş, bu da sonuncuya kadar büyümüş. Sonuncu horoz da sorulan soruya en öndeki e yanıt verince ve kartal esirmiş. Acaba hangisini al

Bir hiç uğruna. Neymiş ben doğruyum, benim dediğim olacak. O zaman örgüte ne gerek var? O zaman orduya ne gerek var? '38 Dersim niye yenildi? Aşiretler birbirine düşürüldü. Halk bölüp parçalandı. Sonuçta direniş ezildi. 94'de yaşanan buydu. Yaşlı adam bunları söylerken şakakları titriyordu. Sinirlenmişti. O günkü yaşananları hala kabullenemediği belliydi. Gerçi kim onca gücün, otoritenin, halkta yaratılan devrimci duyguların kırılıp yok edilmesini kabullenebilir ki? Hangi emekçi, hangi işçi, köylü, devrimci, partiye gönül vermiş hangi yürek kabullenebilir? Kim kurtuluştan uzaklaşmak, yoksulluğun ve sömürünün heba edilmesini kabullenebilir?

Direnif ve Umut...

WWW.YDGENCLIK.NET

**Halkların mücadelesini geliştir,
Emperyalist saldırganlığa, devlet terörüne,
yağma ve sosyal yıkıma karşı**

YENİ BİR DÜNYA İÇİN BİRLEŞ!

WWW.YDGENCLIK.NET

International League of Peoples' Struggle

INTERNATIONAL ASSEMBLY

第 三 屆 全 國 代 表 大 會

Halkların anti-emperyalist mücadelesinde önemli bir adım:

ILPS 3. KONGRESİ

19